

CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR

Cap 1

După moartea marelui Alexandru, care lovise pre Darie, au urmat în țara grecească Antiohul cel vestit, supt carele nelegiuți oarecarii dintre fiii lui Israil au pângărit Ierusalimul. Iară Antiohul, deacă au învins pre Ptolomeiu, împăratul Eghiptului, au năvălit în Ierusalim. Și, luund toate vasele bisearcii și comoarele, au făcutucidere mare, dintru carea s-au născut mare plângere.

Aseamenea au făcut și căpeteniia dăjdilor, de la el trimis, aprinzând Ierusalimul, și pre mulți spre robie ducându-i. Antiohul legile închinării de idoli jidovilor le-au așezat, depărtând toate țeremoniile dumnezeieștii cinste și zidind idolul pustiirii. Pre cei ce nu vrea ticăloșaste i-au ucis. A căruia porunci mulți necredincioși le-au urmat, iară cei credincioși le-au lepădat, mai gata a muri.

- 161r 1. i au fost după ce au lovit Alexandrul lui || Filip machidonul, carele întâiu au împărățit în țara grecească, ieșind din pământul Chethin, pre Darie, împăratul persilor și a medeanilor,
2. Rânduiau războaie multe și au dobândit țările tuturor și au omorât împărății pământului.
 3. Și au trecut până la marginile pământului și au luat jafurile mulțimii noroadelor; și au tăcut pământul înaintea lui.
 4. Și au adunat puteare și oaste tare foarte, și s-au înălțat și s-au rădicat inima lui.
 5. Și au dobândit împărățiile limbilor și pre tirani și i s-au făcut dăjduitori.
 6. Și după aceastea au căzut în pat și au cunoscut că va muri.
 7. Și au chemat slugile sale ceale cinstite, carii cu sâne era crescuți din tinerețe, și le-au împărțit împărăția sa, încă fiind viu.
 8. Și au împărțit Alexandru ani doisprăzece și au murit.
 9. Și au dobândit slugile lui împărăția, fieștecarele în locul său.
 10. Și s-au pus toți cununi împărătești după moartea lui, și fiilor după ei, ani mulți; și s-au înmulțit realele pre pământ.
 11. Și au ieșit dintr-înșii o rădăcină păcătoasă, Antiohul cel vestit, fiiul Antiohului împăratului, care fusease în Râm chizeaș, și au împărțit în anul împărății grecilor o sută treizeci și șaptelea.
 12. În zilele acealea au ieșit din Israil niște fii vicleani și au îndemnat pre mulți, zicând: „Să meargem și să rânduim așezământ cu limbile ce sânt împrejurul nostru, că, de când ne-am depărtat de cătră eale, ne-au aflat | multe reale”.
- 161v 13. Și bun s-au văzut cuvântul în ochii lor.
14. Și s-au îndemnat oricarii din norod și s-au dus la împăratul și le-au dat puteare să facă dreptatea limbilor.
 15. Și au zidit școală în Ierusalim, după legile neamurilor.
 16. Și s-au făcut mādularile netăiate împrejur și s-au depărtat de cătră sfântul testamânt și s-au împreunat cu neamurile și s-au vândut, ca să facă rău.
 17. Și s-au gătit împărăția înaintea Antiohului și au început a împărăți în pământul Eghiptului, ca să împărățască preste doao împărății.
 18. Și au intrat în Eghipt cu mulțime grea, cu căruțe și cu elefanți și cu călărași și cu multă mulțime de corăbii.
 19. Și au rânduit războiu asupra lui Ptolomeiu, împăratul Eghiptului; și s-au temut Ptolomeiu de cătră fața lui și au fugit, și au căzut mulți răniți.
 20. Și au cuprins cetățile ceale întărite în pământul Eghiptului și au luat jafurile pământului Eghiptului.
 21. Și s-au întors Antiohul, după ce au lovit Eghiptul în anul o sută patruzeci și trii, și s-au suit la Israil.
 22. Și s-au suit la Ierusalim cu mulțime grea.
 23. Și au intrat în sfințenie cu mândrie și au luat oltariul cel de aur și sfeșnicul luminii și toate vasele ei, și masa punerii-înainte și ceale de gustări și raclele și mojerearele ceale de aur și zaveasa și cununile și podoaba cea de aur, carea era în fața bisearcii, și le-au sfărâmat toate.
- 162r 24. Și au luat argintul și aurul și vasele || ceale dorite, și au luat comoarele ceale tănuite, care au aflat; și luundu-le toate, s-au dus în țara sa.
25. Și au făcutucidere de oameni și au grăit cu mare trufie.
 26. Și au fost plângere mare în Israil și în tot locul lor.

27. Și au suspinat căpeteniile și bătrânii, fecioarele și tinerii au slăbit, și frumseța
muierilor s-au schimbat.

28. Tot bărbatul au luat tânguire, și ceale ce ședea în cămară bărbătească plângea.

29. Și s-au clătît pământul preste cei ce lăcuiesc într-însul, și toată casa lui Iacov s-au
îmbrăcat cu rușine.

30. Și, după doi ani de zile, au trimis împăratul pre căpeteniia dăjdilor la cetățile Iudei
și au venit în Ierusalim cu gloată mare.

31. Și au grăit cătră dânșii cuvinte de pace cu vicleșug; și i-au crezut.

32. Și au căzut preste cetate de năpraznă și o au lovit cu rană mare și au pierdut norod
mult din Israil.

33. Și au luat jafurile cetății și o au aprins cu foc, și au strâcat căsile ei și zidurile ei
prinprejur.

34. Și roabe au dus muierile, și născuții și dobitoacele le-au stăpânit.

35. Și au zidit cetatea lui David, cu zid mare și țapân și cu turnuri țapine, și li s-au făcut
spre tărie.

36. Și au pus acolo neam păcătos, oameni vicleani, și au biruit într-însa; și au pus arme
și hrană și au adunat jafurile Ierusalimului,

162v

37. Și le-au pus acolo și s-au făcut spre cursă mare.

38. Și s-au făcut aceasta spre leșuirea sfințenii și spre diavol rău în Israil.

39. Și au vărsat sânge nevinovat prinprejurul sfințenii și au spurcat sfințeniia.

40. Și au fugit lăcuiorii Ierusalimului, pentru ei, și s-au făcut lăcașul celor din afară și
s-au făcut streină săminții sale și născuții ei o au lăsat.

*Tovie 2, 6.
Amos 8, 10.

41. Sfințirea ei s-au pustiit, ca sângurătatea *zilele ei ceale de sărbătoare s-au întors spre
jale, sămbetele ei spre ocară, cinstele ei spre nimica.

42. După slava ei s-au înmulțit ocară ei, și înălțimea ei s-au întors spre jale.

43. Și au scris împăratul Antiohul la toată împărăția sa să fie tot norodul unul și să lasă
fieștecarele leagea sa.

44. Și s-au odihnit toate neamurile după cuvântul împăratului Antiohului.

45. Și mulți din Israil s-au odihnit spre robii lui și au jârthuit idolilor și au spurcat
sâmbăta.

46. Și au trimis împăratul cărți prin mânilor solilor în Ierusalim și întru toate cetățile Iudei,
să urmeaze legile neamurilor pământului,

47. Și să oprească arderile și jârtevele, și ceale de împlânzire a să face în bisearca lui
Dumnezeu, și să oprească a prăznui sâmbăta

48. Și zilele ceale de praznic.

49. Și au poruncit a spurca ceale sfinte || și norodul lui Israil cel sfânt.

163r

50. Și au poruncit să se zidească oltare și bisearci și idoli, și a jârtvui cărnuri de porc și
de dobitoace necurate.

51. Și să-și lasă fiii netăiați împrejur și să-ș spurce sufletele cu toate ceale necurate și
urăciuni, așa ca să uite leagea și să schimbe toate îndreptările lui Dumnezeu.

52. Și oricine n-ar fi făcut după cuvântul împăratului Antiohului să moară.

53. După toate cuvintele acestea au scris la toată împărăția sa; și au rânduit mai-marii
preste norod, carii să silească la acestea.

54. Și au poruncit cetăților Iuda să jirtvuiască.

55. Și s-au adunat mulți din norod la cei ce părăsisea leagea Domnului și au făcut reale
pre pământ.

56. Și au gonit pre norodul lui Israil întru ceale pitulate și în ascunsele locurile celor fugiți.

57. În zioa lunii caslau, a cinsprăzeacea, în anul o sută patruzeci și cinci au zidit împăratul
Antiohul urâțul pustiirii idol preste oltariul lui Dumnezeu și prin toate cetățile Iudei prinprejur
au zidit oltare.

58. Și dinnaintea ușilor caselor și prin ulițe, aprindea tămâi și jârtvuia.

59. Și cărțile legii lui Dumnezeu le-au ars cu foc, tăindu-le.

60. Și ori la cine să afla cărțile testamentului Domnului și oricine ținea leagea Domnului,
după porunca împăratului, îl omorea.

61. În putearea sa făcea acestea norodului lui Israil, | care să afla în toată luna și luna
prin cetăți.

163v

62. Și în a cincea și în a doaozecea zi a lunii jârtvuia preotul care era în preajma jârtvelnicului.

63. Și muierile care-ș tăia împrejur fiii săi să ucidea după porunca împăratului
Antiohului.

CAP 1 ȘI 2 CARTEA DINTÂIU A MACAVEILOR

64. Și spânzura pruncii de cerbice prin toate căsile lor, și pre cei ce-i tăiasă împrejur îi ucidea.

65. Și mulți din norodul lui Israil au așezat cu sineși să nu mănca ceale necurate și au ales mai vârtos a muri decât a să spurca cu bucate necurate.

66. Și n-au vrut a înfrânge leagea lui Dumnezeu cea sfântă și s-au ucis.

67. Și au fost mânie mare foarte asupra norodului.

Cap 2

Mathathie, cu fiii, jeleaște năcazul cetății și pângărirea celor sfinte. Și, arătând seamnele mahnirii, răspunde celor ce era de la împăratul trimiși că nici el, nici ruda sa vor asculta de acea necredincioasă poruncă. Și, ucigând pre închinătorii de idol jidov și slujitorii împăratului, fuge cu fiii la munte. Mulți, nevrând a asculta să ucigă, nevrând sămbăta a sta împotriva nepriiatinilor, Mathathie, culegând oastea credincioșilor, cheamă iarăș cinstea lui Dumnezeu, strâcând închinarea de idoli. Și tăind cetatea Antiohului și murind, îndeamnă pre fii ca, cu pilda părinților, pururea să apere leagea Domnului, dând pre Simion, fiiul său, sfeatnic și pre Iuda voievod oastei.

- 164r 1. n zilele acealea s-au sculat Mathathie, fiiul || lui Ioan, fiiului Simion, preotul din fiii lui Ioariv de la Ierusalim, și au șezut în muntele Modin.
2. Și avea cinci fii: Ioan, care să numea Gaddis,
3. Și Simion, căruia policra era Thasi,
4. Și Iuda, carele să chema Macavei,
5. Și Eleazar, ce să zicea Avaron, și Ioanathan, căruia polecra Apfus.
6. Aceăștia au văzut realele care să făcea în norodul Iudei și în Ierusalim.
7. Și au zis Mathathie: „Amar mie, la ce m-am născut, să văzu zdrobirea norodului meu și zdrobirea cetății ceii sfinte și a ședea acolo, când să dă în mânilor nepriiatinilor?
8. Ceale sfinte în mânilor streinilor au căzut. Bisearica lui, ca omul cel necinstit.
9. Vasele slavei lui roabe s-au dus, ucisu-s-au bătrânii ei în ulițe, și tinerii ei au căzut de sabiia nepriiatinilor.
10. Ce neam n-au moștenit împărăția ei și n-au dobândit jafurile ei?
11. Toată podoaba ei s-au luat. Ceeaa ce era slobodă s-au făcut slujnică.
12. Și, iată, ceale sfinte ale noastre și frumseața noastră și dragostea noastră s-au pustiit și le-au spurcat limbile.
13. La ce, dară, noao mai mult a trăi?”
14. Și au tăiat vejmintele sale Mathathie și fiii lui și s-au acoperit cu țarsine și au plâns foarte.
15. Și au venit acolo cei trimiși de la împăratul Antiohul să-i sălească; carii fugise în cetatea Modim a jârtvui și a aprinde tămăie și de la leagea lui Dumnezeu a să depărta. |
- 164v 16. Și mulți din norodul lui Israil, așezindu-să, s-au apropiat cătră dânșii; iară Mathathie și fiii lui statornici au rămas.
17. Și răspunzând cei trimiși de la Antioh, au zis lui Mathathie: „Căpetenie și luminat și mare ești în cetatea aceasta și împodobit cu fiii și cu frații,
18. Apropie-te, dară, întâiu, și fă porunca împăratului, precum o au făcut toate neamurile și oamenii Iudei și cei ce au rămas în Ierusalim; și vei fi tu și fiii tăi între priiatinii împăratului și sporit cu aur și cu argint și cu daruri multe”.
19. Și au răspuns Mathathie și au zis cu glas mare: „Deși ascultă toate neamurile de împăratul Antiohul să se depearte fieștecare de slujba legii părinților săi și să se odihnească spre poruncile lui,
20. Eu și fiii miei și frații miei vom asculta de leagea părinților noștri.
21. Milostiv fie noao Dumnezeu! Nu e noao folos a lăsa leagea și dreptățile lui Dumnezeu.
22. Nu vom auzi cuvintele împăratului Antiohului, nici vom jârtvui trecând poruncile legii noastre, ca să meargem pre altă cale”.
23. Și, cât au încetat a grăi cuvintele aceastea, s-au apropiat un jidov, în vedearea tuturor, a jârtvi idolilor pre jârtvelnic în cetatea Modim, după porunca împăratului.
24. Și au văzut Mathathie și l-au durut și s-au cutremurat rărunchii lui și s-au aprins iuțimea lui după judecata legii și, sārind, l-au ucis pre jârtvelnic.
- 165r 25. Ci și preotul, cel de la împăratul Antiohul trimis, || care sâlea a jârtvui, l-au ucis într-aceaea vreme și jârtvelnicul l-au strâcat.

*Num 25, 13

26. Și au răvnit leagea, *precum au făcut Finees lui Zamri, fiului Salomi.

27. Și au strâgat Mathathie cu glas mare în cetate, zicând: „Tot cel ce are râvna legii, așezând testamântul, iasă după mine!”

28. Și au fugit el și fiii lui în munți și au lăsat toate care avea în cetate.

29. Atunci s-au pogorât mulți, căutând judecată și dreptatea în pustie.

30. Și au șezut acolo ei și fiii lor și muierile lor și dobitoacele lor, că au noroit asupra lor realele.

31. Și s-au vestit oamenilor împăratului și oastei carea era în Ierusalim, cetatea lui David, că să depărtase oricarii bărbați, carii au râsipit porunca împăratului, la locuri ascunse, în pustie, și să dusease după ei mulți.

32. Și numaidcât s-au dus după ei și au rânduit asupra lor războiu în zio sâmbetelor.

33. Și au zis cătră ei: „Încă și acum stați împotrivă? Leșiți și faceți după porunca împăratului Antiohului și veți trăi”.

34. Și au zis: „Nu vom ieși, nici vom face cuvântul împăratului, ca să pângărim zioa simbetelor!”

35. Și au deșteptat asupra lor războiu.

36. Și nu le-au răspuns, nice piatră au aruncat spre ei, nice au astupat locurile ceale tănuite,

37. Zicând: „Să murim toți întru unirea noastră, și martori vor fi preste noi ceriul și pământul, că cu nedreptul ne pierdeți”.

38. Și le-au dat lor războiu sâmbăta; și au murit ei și muierile lor și fiii lor | și dobitoacele lor, până la o mie de suflete de oameni. 165v

39. Și au cunoscut Mathathie și priiatinii lui și jale au avut preste ei foarte.

40. Și au zis omul aproapelui său: „De vom face toți precum au făcut frații noștri și nu vom oști asupra limbilor, pentru sufletele noastre și dreptățile noastre, acum, mai de curund ne vor pierde de pre pământ”.

41. Și au gândit în zioa aceea, zicând: „Tot omul oricine va veni cătră noi cu războiu în zi de sâmbete, să oștim asupra lui și nu vom muri toți, precum au murit frații noștri prin ascunsuri”.

42. Atunci s-au adunat cătră ei sinagoga asideilor cu puteare tare, din Israil, tot cel de bunăvoie în leage.

43. Și toți cei ce fugea de reale s-au adaos cătră dânșii și li s-au făcut spre întărire.

44. Și au adunat oaste și au lovit pre cei păcătoși cu mâniia sa și pre oamenii cei strâmbi cu urgiia sa; și ceialalți au fugit cătră neamuri, să scape.

45. Și au încungiurat Mathathie și priiatinii lui și au strâcat oltarele.

46. Și au tăiat împrejur pruncii cei netăiați împrejur, oricâți au aflat în hotarele lui Israil și întru tărie.

47. Și au gonit pre fiii mândriei și s-au sporit lucrul în mânilor.

48. Și au dobândit leagea din mânilor neamurilor și din mânilor împăraților; și n-au dat cornul păcătoșului.

49. Și s-au apropiat zilele lui Mathathie a muri și au zis fiilor săi: „Acum s-au întărit | | mândria și certarea și vreamea prăpădirii și mâniia urgiii. 166r

50. Acum, dară, o, fiilor, râvnitori legii să fiți și dați sufletele voastre întru testamântul părinților voștri.

51. Și vă aduceți aminte de lucrurile părinților, care au făcut în neamurile sale, și veți lua slavă mare și nume veacinic.

*Facere 22, 2.

52. *Avraam au nu în ispită s-au aflat credincios și i s-au socotit spre dreptate?

*Facere 41, 4.

53. *Iosif, în vreamea strâmturii sale, au păzit porunca și s-au făcut domn Eghiptului.

*Num. 25, 13.

54. *Finees, tatăl nostru, râvnind râvna lui Dumnezeu, au luat testamântul vecinicii preoții.

Ecl. 45, 28.

*Iosie 1, 2.

55. *Isus, când au plinit cuvântul, s-au făcut povățuitoriu lui Israil.

*Num. 14, 6.

56. *Caliv, când să mărturiseaște în bisearică, ia moștenirea.

Iosue 14, 14.

57. *David, cu mila sa, au dobândit scaunul împărăției în veaci.

*2 Împăr. 2, 4.

58. *Ilie, râvnind râvna legii, s-au râdicat în ceriu.

4 Împăr. 1, 11.

59. *Ananie și Azarie și Misail, crezând, s-au izbăvit de vâpaie.

*Daniil 3, 50.

60. *Daniil, în unirea sa, s-au izbăvit din gura leilor.

*Daniil 6, 22

61. Și așa socotiți, prin neam și în neam, că toți cei ce nădăjduiesc într-Însul nu slăbesc.

[23].

62. Și de cuvintele omului păcătos să nu vă teameți, că slava lui gunoiu e și viiarme.

63. Astăzi să înalță și mâne nu să va afla, că s-au întors în pământul său și gândirea lui au perit.

CAP 2 ȘI 3 CARTEA DINTÂIU A MACAVEILOR

64. Voi, dară, fiilor, întăriți-vă și bărbătește lucrați în leage, că într-însa slăviți veți fi.
- 166v 65. Și, iată, Simion, fratele vostru, știu că om de sfat iaste. Pre acela auziți pururea, | și el vă va fi tată.
66. Și Iuda Macaveul, cu puteare tare din tinerețele sale, să vă fie căpeteniia oastei, și acela va purta războiul norodului.
67. Și veți aduce cătră voi pre toți făcătorii legii și izbândiți izbânda norodului vostru.
68. Răsplătiți răsplătirea limbilor și luați aminte spre porunca legii”.
69. Și i-au blagoslovit și s-au adaos cătră părinții săi.
70. Și au murit în anul o sută patruzeci și șase și s-au îngropat de fiii săi în mormânturile părinților săi, în Modim, și l-au plâns tot Israilul cu plângere mare.

Cap 3

Iuda Macaveiu voivod ales să vestească, carele, străbătând cetățile Iudei, ucidea pre toți necredincioșii. Și, ucigând pre voivodul Apolonie și răsipind oastea lui, au biruit cu puțin pre puternica oastea Sirii cu povățuitorul său, Sărone. Iară mâniindu-să pentru aceasta împăratul Antiohul, purcezând în Persidea, au rânduit pre Lisie vițeimpărat, dându-i gătire de războiu asupra jidovilor, carele au trimis asupra pământului Iudei pre Gorghia cu oaste. Iară Iuda și ai săi la războiu să gată, mai vartos cu lucrurile pocăinții și cu rugăciunea cătră Dumnezeu.

1. i s-au sculat Iuda, care să cheamă Mathathie, fiul lui, pentru el.
2. Și-l ajuta toți frații lui și toți cei ce să împreunase cu tatăl lui și oștea războiul lui Israil cu veselie.
3. Și au lătit slava norodului său și s-au îmbrăcat cu platoșe ca un uriașu și s-au încins cu armele sale ceale de războiu în războaie | și apăra taberile cu sabiia sa.
- 167r 4. Aseamenea s-au făcut leului cu lucrurile sale și ca puiul leului ce răgnește în vânat.
5. Și au gonit pre cei vicleani cercetându-i, și pre cei ce turbura norodul său i-au aprins cu vâpăi.
6. Și s-au izgonit nepriiatinii lui de frica lui și toți lucrătorii strămbătății s-au turburat; și s-au îndreptat mântuirea în mâna lui.
7. Și întărâta împărați mulți și veselea pre Iacov cu lucrurile sale; și în veac pomenirea lui cu blagoslovenie.
8. Și au străbătut cetățile Iudei și au pierdut pre cei necredincioși dintr-însele și au întors mâniia de cătră Israil.
9. Și s-au vestit până la marginile pământului și au adunat pre cei ce perea.
10. Și au adunat Apolonie neamurile, și din Samaria puteare multă și mare, a războiu asupra lui Israil.
11. Și au cunoscut Iuda și au ieșit spre întâmpinarea lui și l-au lovit și l-au ucis; și au căzut răniți mulți, și ceialalți au fugit.
12. Și au luat jafurile lor. Și sabiia lui Apolonie o au luat Iuda și oștea cu ea în toate zilele.
13. Și au auzit Siron, căpeteniia oastei Siriei, că au adunat Iuda adunare de credincioși și bisearica cu sine.
14. Și au zis: „Face-m-voiu nume și mă voiu proslăvi întru împărăție și voiu bate pre Iuda și pre cei ce sânt cu el, carii urgisea cuvântul împăratului”.
- 167v 15. Și s-au gătit și s-au suit cu el taberile necredincioșilor, tari ajutori, ca să | facă izbândire spre fiii lui Israil.
16. Și s-au apropiat la Vethoron și au ieșit Iuda spre întâmpinarea lui cu puțâni.
17. Iară cât au văzut oastea venind spre întâmpinarea sa, au zis Iudei: „Cum vom putea puțâni oști împotriva atâta mulțime și așa multă și așa tare? Și noi ne-am ostenit cu postul astăzi”.
18. Și au zis Iuda: „Lesne e a să închide mulți în mâni de puțâni. Și nu iaste usebirea înaintea Domnezeului ceriului a izbăvi cu mulți și cu puțâni.
19. Că nu în mulțimea oastei e biruința războiului, ci din ceriu tărie este.
20. Aceia vin cătră noi în mulțime îndărăbnică și în mândrie, să ne piarză pre noi și muierile noastre și fiii noștri și să ne jefuiască.
21. Iară noi vom oști pentru sufletele noastre și pentru legile noastre.
22. Și însuși Domnul îi va zdrobi înaintea feții noastre, iară voi să nu vă teameți de ei”.
23. Și, cât au încetat de-a grăi, îndată au sărit asupra lor; și s-au zdrobit Seron și oastea lui înaintea acestuia.

24. Și i-au gonit în pogorârea lui Vethoron până la câmp; și au căzut dintr-înșii opt sute de bărbați, iară ceiaalalți au fugit în pământul filisteilor.

25. Și au căzut frica Iudei și a fraților lui și groaza preste toate neamurile prinprejurul lor.

26. Și au ajuns la împăratul numele lui, și de războaiele Iudei povestea toate neamurile.

27. Și, cât au auzit împăratul Antio | |hul cuvintele acestea, s-au mâniat cu inima; și au trimis și au adunat oastea a toată împărăția sa, taberi tari foarte. 168r

28. Și au deschis vistieria sa și au dat oastei leafă pe an și le-au poruncit să fie gata spre toate.

29. Și au văzut că au scăzut banii din vistieriile sale și dăjdile ținutului, puține pentru neînțeleagerea și rana ce au făcut pre pământ, ca să deperteaze ceale lejuite, carele era din zilele ceale dintăiu.

30. Și s-au temut ca nu cumva să aibă ca o dată și de doao ori spre cheltuieli și spre daruri, care dedeaze mainte cu mână largă și prisosise preste împărății cei dinnaintea lui.

31. Și era călcat cu inima foarte, și au gândit a să duce în Perside și a lua dăjdile țărâlor și a aduna argint mult.

32. Și au lăsat pre Lisia, om cinstit, de neam împărătesc, preste trebile împărăteșt, de la râul Efrathului până la râul Eghiptului,

33. Și să crească pre Antiohul, fiiul său, până când va veni.

34. Și i-au dat jumătate de oaste și elefanți. Și i-au poruncit despre toate care vrea și despre lăcuiorii Iudei și a Ierusalimului,

35. Și să trimită la ei oaste, a zdrobi și a dezrădăcina vârtutea lui Israil și rămășițele Ierusalimului și a șterge pomenirea lor din loc,

36. Și să rânduiască lăcuiori fii de alt neam întru toate hotarele lor și cu sorți să | împartă pământul lor. 168v

37. Și împăratul au luat partea oastei ceiaalalte și au ieșit din Antiohii, cetatea împărății sale, în anul o sută patruzeci și șapte. Și au vânslat râul Efrathului și umbla prin ținuturile ceale din sus.

38. Și au ales Lisie pre Ptolomeiu, fiiul Doriminii, și pre Nicanor și pre Gordie, bărbați puternici, din priiatinii împăratului.

39. Și au trimis cu ei patruzeci de mii de oameni și șapte mii de călărași, să vie în pământul Iudei, să-l piarză, după cuvântul împăratului.

40. Și au purces cu toată putearea sa și au venit și au ajuns la Emmaum, în pământul câmpii.

41. Și au auzit neguțătorii ținuturilor numele lor și au luat argint și aur mult foarte și slugi. Și au venit în tabără, ca să ia pre fiii lui Israil spre robi; și s-au adaos cătră dânșii oastele Sirii și al pământului celor de alt neam.

42. Și au văzut Iuda și frații lui că s-au înmulțit răotățile, și oastele să apropiia de hotarele lor. Și au cunoscut cuvintele împăratului, care poruncise norodului a face spre perire și spre mistuire.

43. Și au zis fieștecarele cătră aproapele său: „Să rădicăm suruparea norodului nostru și să oștim pentru norodul nostru și pentru ceale sfinte ale noastre”.

44. Și s-au adunat adunare, ca să fie gata la războiu și să să roage și să ceară milă și îndurări.

45. Și Ierusalimul nu să lăcuia, ci era ca pus | |tia; nu era cine să între și să iasă din născuții ei. Și cel sfânt să călca, și fiii celor de alt neam era în cetate, acolo era lăcașul limbilor. Și s-au luat desfătarea lui Iacov și au scăzut acolo surla și alăuta. 169r

46. Și s-au adunat și au venit în Masfa, în prejma Ierusalimului, că locul rugăciunii era în Masfa, mai înainte în Israil.

47. Și au postit într-acea zi și s-au îmbrăcat cu tărșâne și cenușe au pus pre capul său și au tăiat vejmintele sale.

48. Și au desfăcut cărțile legii, din carele cerceta limbile asămănarea bozilor săi.

49. Și au adus podoabele ceale preoțești și pârghele și zecuirile. Și au deșteptat pre nazarei, cei ce plinise zilele.

50. Și au strâgat cu glas mare spre ceriu, zicând: „Ce vom face acestora și încătro îi vom duce?”

51. Și ceale sfinte ale Tale s-au călcat și s-au spurcat, și preoții Tăi s-au făcut spre jale și spre smerenie.

52. Și, iată, neamurile s-au adunat asupra noastră să ne piarză. Tu știi ceale ce gândesc asupra noastră.

53. Cum vom putea sta înaintea feații lor de nu ne vei, Tu, Dumnezeule, ajuta?”

54. Și cu trâmbițele au strâgat cu glas mare.

CAP 3 ȘI 4 CARTEA DINTÂIU A MACAVEILOR

55. Și, după acestea, au rânduit Iuda povățuitori norodului, trivuni și sutași, și peste cinzeaci și peste zeace.

56. *Și au zis celor ce zidea case și logodea muieri și sădea vii și celor fricoși să se întoarcă
fiestecarele la casa sa, după leage. |

169v 57. Și au pornit tabăra și o au așezat spre austrul lui Emaus.

58. Și au zis Iuda: „Încingeți-vă și fiți fii puternici și fiți gata spre dimineață, ca să oștiți
asupra neamurilor acestora, care s-au adunat asupra noastră, a ne pierde pre noi și ceale
sfinte ale noastre.

59. Că mai bine e noao a muri în războiu decât a vedea răotățile neamului nostru și a
celor sfinte.

60. Iară precum va fi voia în ceriu, așa să fie!”

*2 Leage 20: 5,
6, 7, 8.

Giud. 7, 3.

Judec. 7, 3.

Cap 4

*Gorghie caută pre Iuda, iară acesta, pre ai săi îndemnând, varsă vrăjmașii; și iarăși, biruind pre
oastea lui Gorghie, culeage jafurile; și iarăș, vărsând cătră Dumnezeu rugăciuni, învinge pre
oastea lui Lisie și după aceea, curățind bisearica, nou oltariu rădică. Și toate cealea ce era
de treaba dumnezeieștii slujbe gătindu-le și jârtve aducând, cu mare veselie prăznuiesc
înoirile ei opt zile, așezând și preste an praznicul acestor înoiri în opt zile a să face.*

1. i au luat Gorghie cinci mii de bărbați și o mie de călărași aleși. Și au pornit
tabăra noaptea,

2. Ca să ajungă la tabăra jidovilor și să-i lovească degrabă. Și fiii cei din coșteiu
le era povățuitoriu.

3. Și au auzit Iuda și s-au sculat el și cei puternici, a lovi putearea oastelor împăratu lui,
carea era în Emaus,

4. Că încă era răsipită oastea din tabără.

5. Și au venit Gorghie în tabăra Iudei noaptea, și pre nime n-au aflat, și căuta prin munți,
că au zis: „Aceștia fug de noi”. ||

170r 6. Și, deacă s-au făcut zio, s-au arătat Iuda în câmp, numai cu trii mii de bărbați, carii
acoperemânturi și sabii nu avea.

7. Și au văzut tabăra limbilor puternică și împlătoșă și călărașii împrejurul lor, și aceștia
învățați la războiu.

8. Și au zis Iuda bărbaților celor ce era cu sâne: „Nu vă teameți de mulțimea lor, și de
pornirea lor să nu vă înfricoșați.

9. *Aduceți-vă aminte cum s-au mântuit părinții noștri în Marea Roșie, când îi gonia
Faraon, cu oaste multă.

*Ieșir. 14, 5.

10. Și acum să străgăm spre ceriu și să va milostivi spre noi Domnul și-Ș va aduce aminte
de testamântul părinților noștri și va zdrobi oastea aceasta înaintea feații noastre, astăzi.

11. Și vor ști toate limbile că iaste cine să răscumpere și să izbăvească pre Israil”.

12. Și au rădicat cei de alt neam ochii săi și i-au văzut viind dinprotivă.

13. Și au ieșit din tabără la războiu și au răsunit cu trâmbița cei ce era cu Iuda.

14. Și s-au lovit și s-au zdrobit limbile și au fugit la câmp.

15. Iară cei mai de pre urmă, toți au căzut de sabie și i-au gonit până la Ghezoron și până
la câmpurile Idumeei și Azotii și Iamni. Și au căzut dintr-înșii până la trii mii de bărbați.

16. Și s-au întors Iuda și oastea lui, urmând după el.

17. Și au zis cătră norod: „Nu poftiți jafurile, că războiu împotriva noastră iaste.

170v 18. Și Gorghie și oastea lui aproape de noi, în | munte; ci stați acum împotriva nepriiatinilor
noștri și-i bateți, și veți lua după aceea jafurile fără grije”.

19. Și, încă grăind Iuda acestea, iată, s-au arătat o parte oarecarea, privind din munte.

20. Și au văzut Gorghie că spre fugă s-au întors ai săi și au aprins tabăra, că fumul ce
să vedea arăta ce era făcut.

21. Carea văzând, s-au temut foarte, văzând împreună și pre Iuda și oastea lui în câmp,
gata la războiu.

22. Și au fugit toți la câmpul celor de alt neam.

23. Și Iuda s-au întors la jafurile taberilor și au luat aur mult și argint și hiachinth și urșinic
de mare și bogății mari.

24. Și, întorcându-să, laudă cânta și binecuvânta pre Dumnezeu în ceriu, că e bun, că
în veac e mila Lui.

25. Și s-au făcut mântuire mare în Israil în zioa aceea,

26. Iară oricarii de alt neam au scăpat, au venit și au vestit lui Lisie toate ceale ce să făcuse.

27. Care el, auzând, căzând cu inima scădea, căci că nu ceale ce au vrut acealea s-au întâmplat în Israil și care au poruncit împăratul.

28. Și în anul următoriu au adunat Lisie bărbați aleși șasezeaci de mii și călărași cinci mii, ca să-i bată.

29. Și au venit în Iudeea și au pus tabăra în Vethoron. Și le-au ieșit Iuda spre întâmpinare cu zeace mii de bărbați.

*1 Împăr. 17, 50. 30. Și au văzut oaste tare și s-au rugat și au zis: „Bine ești cuvântat, Mântuitorul lui || Israil, *Cel ce ai zdrobit pomirea celui putearnic prin mâna slujii Tale, David, **și ai dat 171r
** 1 Împăr. 14, tabăra celor de alt neam în mâna lui Ionathan, fiului său, și a armașului lui.

13. 31. Închide oastea aceasta în mâna norodului Tău Israil și să se rușineaze în oastea sa și în călărași.

32. Dă-le groază și usucă îndrâznirea vârtutii lor și să se clătească cu zdrobirea sa.

33. Oborâ-i cu sabiia celor ce Te iubesc și să Te laude toți cei ce cunosc numele Tău cu cântări”.

34. Și au lovit războiu; și au căzut din oastea lui Lisie cinci mii de bărbați.

35. Și, văzând Lisie fuga alor săi și îndrâznirea jidovilor, și cum că sânt gata au a trăi, au a muri tare, s-au dus în Antiohii și au ales ostași, ca, înmulțiți, iară să vie în Iudeia.

36. Și au zis Iuda și frații lui: „Iată, s-au zdrobit nepriiatinii noștri, să ne suim acum a curăți ceale sfinte și a le înnoi”.

37. Și s-au adunat toată oastea și s-au suit în muntele Sionului.

38. Și au văzut sfințirea părăsită și oltariul pângărit și porțile arse și prin curți tufe răsărite, ca în dumbravă sau în munți, și cămările preoțești surpate.

39. Și au tăiat vejmintele sale și au plâns cu plângere mare și au pus cenușe pre capul său.

40. Și au căzut cu fața la pământ și au strâgat cu trâmbițele seamnelor și au strâgat în ceriu.

41. Atunci au rânduit Iuda bărbați, să oștească împotriva celor ce era în coșteiu, până când vor curăți ceale sfinte.

42. Și au ales preoți fără prihană, | carii avea vreaire în leagea lui Dumnezeu. 171v

43. Și au curățit ceale sfinte și au dus pietrile spurcăciunii la loc necurat.

44. Și au gândit de oltariul arderilor, care să spurcase, ce vor face cu el.

45. Și le-au venit sfat bun, să-l străce, ca nu doară să le fie spre ocară, că l-au spurcat limbile și l-au răsipit.

46. Și au pus pietrile în muntele casii, în loc cuvios, până când ar veni proroc și va răspunde pentru eale.

47. Și au luat pietri întregi după leage; și au zidit oltariu nou, după cel ce fusease mainte.

48. Și au zidit ceale sfinte și ceale ce era în casă dinlontru. Și casa și curțile le-au sfințit.

49. Și au făcut vase sfinte noao și au adus sfeacnicul și oltariul tămâierilor și masa în bisearică.

50. Și tămâiare au pus pre oltariu și au aprins candilele ce era pre sfeacnic și lumina în bisearică.

51. Și au pus pre masă pâni și au acățat zaveasele și au săvârșit toate lucrurile care făcuse.

52. Și s-au sculat în zori de zio, a cincea și a doaozecea zi lunii a noao (aceasta e luna Calev), în anul o sută patruzeci și opt.

53. Și au adus jârtvă, după leage, pre oltariul arderilor cel nou, care au făcut.

54. După vreama și după zioa în care îl spurcase limbile, întru aceea s-au înnoit cu cântări și cu alăute și chinice și cu chimvale.

55. Și au căzut tot norodul pre față și s-au închinat și bine au cuvântat în ceriu pre Cel ce le-au sporit. ||

56. Și au făcut înoirile oltariului opt zile; și au adus jârtve cu veselie și jârtvă de mântuire și de laudă. 172r

57. Și au împodobit fața bisearicii cu cununi de aur și cu pavăjoare. Și au târnosit porțile și cămările ceale preoțești și le-au pus în uși.

58. Și s-au făcut veselie în norod, mare foarte, și s-au întors ocară limbilor.

*Ioan 10, 22. 59. *Și au așezat Iuda și frații lui și toată bisearica lui Israil, ca să se ție zioa înoirii oltariului în vremile sale, din an în an, opt zile, din zio a doaozeeci și cinci a lunii Caliv, cu veselie și cu bucurie.

CAP 4 ȘI 5 CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR

60. Și au zidit în vremea aceea Muntele Sionului și prinprejur ziduri înalte și turnuri țapine, ca nu cândva să vie limbile și să-l calce, precum mai înainte au făcut.

61. Și au așezat acolo oaste ca să-l ție și l-au întărit a păzi pre Vethsura, ca să aibă norodul tărie în prejma feații Idumeii.

Cap 5

Lovit-au Iuda multe limbi hotarâșe; și pre galaaditeanii și galileianii cei conăciți, cu fratele său, Simon, îi sloboade. Și biruind o dată și iarăși pre Timotheiu și prinzând cetatea Efron, carea nu vrea să-i dea treacere, și toată partea ei bărbătească ucigând, mai apoi, cu numărul întreg, veaseli să întorc în Muntele Sionului a jârtvui Domnului. Într-aceaea, cei rămași povățuitori în Ierusalim, împotriva poruncii Iudii oștind asupra limbilor, să taie. Iară Iuda loveaște Chevron și Azotul, răsipind bozii lor. |

- 172v 1. i au fost când au auzit limbile prinprejur că s-au zidit oltariul și jârtvealnicul ca dintăiu, s-au mâniaat foarte,
2. Și cugeta a șterge neamul lui Iacov, care era între dânșii. Și au început a-i ucide din norod și a-i goni.
3. Și bătea Iuda pre fiii lui Esav în Idumeea și pre cei ce era în Acravathanie, că încungiura pre israilteani, și i-au lovit cu rană mare.
4. Și ș-au adus aminte de răotatea fiilor Veau, carii era norodului spre cursă și spre sminteală, pândindu-l în cale.
5. Și s-au închis de el în turnuri și au apropiat cătră ei și i-au anathematizeluit și au aprins turnurile lor cu foc, cu toți cei ce era într-însele.
6. Și au trecut cătră fiii lui Ammon și au aflat mână tare și norod mult și pre Timotheiu, povățuitoriul lor.
7. Și au lovit cu ei războaie multe și i-au zdrobit înaintea lor și i-au bătut.
8. Și au prins Gazir cetatea și featele ei; și s-au întors în Iudeea.
9. Și s-au adunat limbile, ceale ce sânt în Galaad, asupra israilteanilor care era în hotarele lor, să-i șteargă. Și au fugit în coșteiu Datheman.
10. Și au trimis cărți la Iuda și la frații lui, zicând: „Adunatu-s-au asupra noastră limbile prinprejur, să ne șteargă.
11. Și să gătesc a veni și a prinde coșteiu în care am scăpat. Și Timotheiu e povățuitoriul oastei lor.
12. Acum, dară, vino și ne apucă din mânilor, că au căzut mulțimea dintre noi.
13. Și toți frații noștri, carii era în locurile Tuvinului, s-au ucis; și roabe au dus muierile lor și născuții și jafurile, și au omorât acolo mai o mie de bărbați”. ||
- 173r 14. Și încă cărțile să cetea, și, iată, alți soli au venit din Galileea, cu vejmintele tăiate, vestind după cuvintele aceastea,
15. Zicând: „A să fi adunat asupra sa din Ptolomaida și din Tir și din Sidon; și s-au umplut toată Galileea de cei de alt neam, ca să ne mistuiască”.
16. Și cât au auzit Iuda și norodul cuvintele aceastea, s-au adunat biseaică mare a gândi ce vor face fraților săi, carii era în năcaz și să bătea de la aceia.
17. Și au zis Iuda lui Simon, frăține-său: „Aleage-ți bărbați și mergi și izbăveaște frații tăi în Galileea, iară eu și fratele meu Ionathan ne vom duce în Galaadite”.
18. Și au lăsat pre Iosif, fiul Zaharii, și pre Azarie, povățuitoriul norodului, cu ceaeaalaltă oaste în Iudeea, spre pază.
19. Și le-au poruncit, zicând: „Povățuiți norodul acesta și să nu sloboziți războiu asupra limbilor, până când ne vom întoarce”.
20. Și au împărțit lui Simion bărbați trii mii, să meargă în Galileea, iară Iudei opt mii, în Galaadite.
21. Și s-au dus Simion în Galileea și au lovit războaie multe cu limbile. Și s-au zdrobit limbile de cătră fața lui și i-au gonit până la poarta
22. Ptolomaidii. Și au căzut dintre limbi ca trii mii de bărbați și au luat jafurile lor.
23. Și au luat pre cei ce era în Galileea și în Arvati, cu muierile și născuții și cu toate ce avea, și i-au adus în Iudeea, cu veselie mare.
24. Și Iuda Macaveul și Ionathan, fratele lui, au trecut Iordanul și s-au dus cale de trii zile prin pustie.

25. Și i-au întâmpinat navotheii și i-au trimis în pace și au povestit lui toate ceale ce să întâmplase fraților lor în Galaadite.

26. Și pentru că mulți dintr-înșii sânt prinși în Varasa și în Vosor și în Alimis și în Casfor | și Magheth și în Carnaim, aceastea toate cetăți sânt întărite și mari,

173v

27. Ci și în cealeaalte cetățile Galaaditidei să țin prinși și pre mâne au rânduit a rădica războiu cetăților acestora și a-i prinde și a-i șterge într-o zi.

28. Și au întors Iuda și oastea lui calea spre pustia Vosorului degrabă și au cuprins cetatea. Și au ucis toată partea bărbătească în ascuțitul sabiilor și au luat toate jafurile lor și o au aprins cu foc.

29. Și s-au sculat de acolo noaptea și să ducea până la cetate.

30. Și au fost dimineața, rădicând ochii săi, iată norod mult, căruia nu era număr, purtând scări și unealte, ca să prinză cetatea și să-i bată.

31. Și au văzut Iuda că au început războiul; și strâgarea războiului s-au suit la ceriu ca trâmbița și strâgare mare din cetate.

32. Și au zis oastei sale: „Oștiți astăzi pentru frații voștri!”

33. Și au venit cu trii rânduri după ei și au strâgat cu trâmbițele și au strâgat cu rugăciune.

34. Și au cunoscut tabăra lui Timothei că e Macavei; și au fugit de cătră fața lui și i-au lovit cu bătaie mare; și au căzut în zioa aceea dintr-înșii mai opt mii de bărbați.

35. Și s-au întors Iuda în Masfa și o au bătut și o au prins. Și au ucis toată partea ei bărbătească și au luat jafurile ei și o au aprins cu foc.

36. De acolo s-au dus și au prins Casvonul și Maghethul și Vosorul și cealeaalte cetățile Galaaditidei.

37. Iară după cuvintele aceastea, au adunat | | Timothei altă oaste și au pus tabăra împotriva Rafon, preste repegiune.

174r

38. Și au trimis Iuda a iscodi oastea. Și i-au vestit, zicând: „Că s-au adunat cătră el toate limbile care sânt împrejurul nostru, oaste multă foarte.

39. Și pre arapi i-au numit spre ajutoriu loruș și au pus tabără preste răpejune, gătiți a veni cătră tine la războiu”. Și s-au dus Iuda spre întâmpinarea lor.

40. Și au zis Timothei căpeteniilor oastei sale: „Deacă să va apropiia Iuda și oastea lui la răpegiunea apei, de va trece cătră noi întâiu, nu l-om putea suferi, că, putând, va putea asupra noastră.

41. Iară de să va teame a trece și va pune tabăra preste râu, să înotăm la ei și vom birui asupra lor”.

42. Și cât s-au apropiat Iuda de răpegiunea apei, au așezat pre scriitorii norodului lângă răpegiune și le-au poruncit, zicând: „Nici un om veți lăsa, ci vie toți la războiu”.

43. Și au trecut la dânșii întâiu, și tot norodul după el. Și s-au zdrobit toate limbile de cătră fața lor; și au lepădat armele sale și au fugit la bozul care era în Carnaim.

44. Și au cuprins cetatea aceea și bozul l-au aprins cu foc, cu toți cei ce era într-însul. Și s-au smerit Carnaim și n-au putut suferi înaintea feții Iudei.

45. Și au adunat Iuda pre toți israiliteanii carii era în Galaaditide, de la cel mai mic până la cel mai mare, și muierile lor și născuții și oaste mare foarte, ca să vie în pământul Iudei.

46. Și au venit până la Efron. Și această ce | tate mare, pusă întru intrare, întărită foarte,

174v

și nu era a să abate de la ea dreapta sau stânga, ci prin mijloc era calea.

47. Și s-au închis cei din cetate și au astupat porțile cu pietri. Și au trimis la ei Iuda cu cuvinte de pace,

48. Zicând: „Să treacem prin pământul vostru, ca să meargem la pământul nostru. Și nime nu vă va vătăma, numai cu picioarele vom trece”. Și nu vrea a le deschide.

49. Și au poruncit Iuda a vesti în tabără să se apuce fieștecarele în locul ce era.

50. Și s-au apucat bărbații tării și au bătut cetatea aceea toată zioa și toată noaptea și s-au dat cetatea în mâna lui.

51. Și au omorât toată partea bărbătească în ascuțitul sabiilor și o au desrădăcinat și au luat jafurile ei și au trecut prin toată cetatea preste cei omorâți.

52. Și au trecut Iordanul în câmpul mare, împotriva feții Vethsam.

53. Și era Iuda adunând pre cei mai de pre urmă și îndemna norodul prin toată calea, până când au venit la pământul Iudei.

54. Și s-au suit în Muntele Sionului, cu veselie și cu bucurie, și au adus arderi de tot, că nime dintr-înșii nu căzuse până când s-au întors în pace.

55. Și în zilele în care era Iuda și Ionathan în pământul Galaad și Simon, fratele lui, în Galileea, împotriva feții Ptolomaidei,

CAP 5 ȘI 6 CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR

56. Auzit-au Iosiv, fiul lui Zaharie, și Azarie, căpeteniia țării, lucrurile ceale bune purtate și războaiele ce s-au făcut,

57. Și au zis: „Să ne facem și noi nume și să meargem a oști asupra limbilor care sânt împrejurul nostru”.

175r 58. Și au poruncit celor ce era în oastea sa || și s-au dus în Iamniia.

59. Și au ieșit Gorghie din cetate și bărbații lui întru întimpinarea lor, spre bătaie.

60. Și au fost goniți Iosif și Azarie până la hotarele Iudei. Și au căzut în zioa aceea, din norodul lui Israil, la doao mii de bărbați și au fost fugă mare în norod,

61. Căci că n-au auzit pre Iuda și pre frații lui, socotind că tare să vor purta.

62. Iară ei nu era din sămânța bărbaților acelora prin carii s-au făcut mântuire în Israil.

63. Și bărbații Iudei s-au mărit foarte înaintea a tot Israilul și a tuturor limbilor, unde să auzea numele lor.

64. Și s-au adunat cătră dânșii, norocite strângând.

65. Și au ieșit Iuda și frații lui și bătea pre fiii lui Isav în pământul care e spre austru. Și au bătut Chevron și featele ei și zidurile ei, și turnurile le-au aprins cu foc prinprejur.

66. Și au purces tabăra, să se ducă la pământul celor de alt neam; și străbătea Samariia.

67. În zioa aceea au căzut preoții în războiu, când vreau tare a face, când, fără sfat, ies la războiu.

68. Și s-au abătut Iuda în Azot, la pământul celor de alt neam, și au surpat oltarele lor, și chipurile dumnezeilor lor ceale cioplite le-au ars cu foc; și au prins jafurile cetății și s-au întors la pământul Iudei.

Cap 6

175v *Antiohul, împins de la cetatea cea bogată Elimaiede, au venit în Vavilon. Acolo, auzind nenorocirile care pătimise ai săi în Iudeea, au căzut de întristare în boală de moarte, mărturisindu-să aceasta a i să fi întâmplată | pentru necredința ce lucrase asupra jidovilor.*

Carele acolo murind, și Iuda cetatea Ierusalimului conocind, următorul lui, fiul Antiohul Eupator zis, adunând asupra Iudei preaputearnică oaste, nu l-au putut învinge.

Și Eleazar, ucigând cel mare elefant, de la acelaș apăsându-să, au murit.

Iară împăratul, conocind Ierusalimul, să chiiamă îndărăpt de Lisiia.

Ci după jurata pace, nu țâne jurământul.

1 i împăratul Antiohul umbla prin ținuturile din sus, și au auzit a fi cetatea Elimaide în Persida, vestită foarte și bogată cu argint și cu aur,

2 Și bisearica într-însa bogată foarte; și acolo acoperemânturi de aur și platoșe și pavezele care au lăsat Alexandrul lui Filip, împăratul Machedon, carele au împărățit întâi în țara grecească.

3. Și au venit și căuta să prinză cetatea și să o prădeaze, și n-au putut, că s-au cunoscut cuvântul celor din cetate.

4. Și s-au sculat spre războiu și au fugit de acolo și s-au dus cu întristare mare și s-au întors în Vavilon.

5. Și au venit carii îi vestea în Perside că au fugit taberile ceale din Iudeea,

6. Și că s-au dus Lisie, cu puteare tare, întâiu, și au fugit de cătră fața jidovilor și au biruit cu armele și cu puterile și cu jafuri multe, care au luat din taberile ceale ce au tăiat; ||

176r 7. Și căci că au surpat urăciunea, carea zidise preste oltariul ce era în Ierusalim, și sfințeniia, ca dintăi, au încungiuurat cu ziduri înalte, ci și Vethsura, cetatea sa.

8. Și au fost cât au auzit împăratul cuvintele aceastea, s-au spăimântat și s-au clătit foarte. Și au căzut în pat și au căzut întru întristare, că nu i s-au făcut precum gândea.

9. Și era acolo în multe zile, că s-au înnoit în el întristare mare și au gândit că va muri.

10. Și au chemat toți priiatinii săi și le-au zis: „Depărtatu-s-au somnul de la ochii miei și m-am povârnit și am căzut cu inima pentru grije.

11. Și am zis în inima mea: «La câtă supărare am agiuns și la ce valuri de întristare în carea sânt acum, cel ce eram veasel și iubit întru putearea mea!

12. Iară acum îm aduc aminte de răotățile care am făcut în Ierusalim, de unde am luat toate jafurile ceale de aur și de argint care era într-însul și am trimis a lua pre lăcuitorii Iudei fără pricină.

13. Cunoscut-am, dară, că pentru aceea m-au aflat răotățile aceastea. Și, iată, pieiu de mare întristare în țară streină»”.

14. Și au chemat pre Filip, unul dintre priiatinii săi, și l-au rânduit preste toată împărăția sa.
15. Și i-au dat cunună și platoșa sa și inelul, ca să aducă pre Antiohul, fiul său, și să-l crească și să împărătească.
16. Și au murit acolo Antiohul împăratul, în anul o sută patruzeaci și noao. |
17. Și au cunoscut Lisie că au murit împăratul și au rânduit a împărăți pre Antiohul, fiul lui, pre care l-au crescut tinăr; și au chemat numele lui Evpator. 176v
18. Și cei din cetate închisease pre Israil împrejurul celor sfinte și căuta lor ceale reale pururea și tăriia limbilor.
19. Și au gândit Iuda a-i pierde. Și au chemat tot norodul, ca să-i cunoască.
20. Și au venit împreună și i-au conocit în anul o sută cinzeci și au făcut șanțuri și grămăzi.
21. Și au ieșit cariiva dintre cei conociți și s-au împreunat cu ei niște necredincioși din Israil,
22. Și s-au dus la împăratul și au zis: „Până când nu faci judecată și să izbândești frații noștri?”
23. Noi am judecat a sluji tătâni-tău și a umbla în poruncile lui și a asculta de așezământurile lui.
24. Și fiii norodului nostru, pentru aceea, s-au streinat de la noi; și oricarii să afla între noi s-au omorât, și moșiile noastre să răpea.
25. Și nu numai cătră noi și-au întins mâna, ci și spre toate hotarele noastre.
26. Și, iată, s-au pus astăzi la coșteiuul Ierusalimului, să-l cuprinză, și cetatea Vethsura o au întărit.
27. Și, de nu-i vei întimpina mai curând, mai mari decât acestea vor face și nu-i vei putea dobândi”.
28. Și s-au mâniiat împăratul cât au auzit acestea și au chemat pre toți prietini săi și căpeteniile oastei sale și pre cei ce era || preste călărași. 177r
29. Ci și dintre alte țări și din ostroavele mării au venit cătră el oaste năimite.
30. Și era numărul oastei lui, pedestrași o sută de mii și elefanți treizeci și doi, învățați la războiu.
31. Și au venit prin Idumeea și s-au apropiat de Vethsura; și au bătut zile multe și au făcut grămăzuri și au ieșit și le-au aprins cu foc și au bătut bărbătește.
32. Și s-au depărtat Iuda de la cetate și au pornit tabăra cătră Vethzacaram, împotriva taberii împăratului.
33. Și s-au sculat împăratul până-n zio și au deșteptat oastea spre pornire împotriva călii Vethzacaram. Și s-au gătit oastele spre războiu și cu trâmbițele au cântat.
34. Și elefanților le-au arătat sânge de strugure și de mure, ca să-i agerească spre războiu.
35. Și au împărțit fiarele prin mii; și au stătuț lângă fieștecare elefant o mie de bărbați în platoșe lănțuite și coifuri de aramă în capetele lor, și cinci sute de călărași aleși fieștecăriia fiară era rânduiți.
36. Aceștia, mai înainte de vreame, oriunde era fiara, acolo era; și oriîncătro să ducea, să ducea și nu să depărta de la ea.
37. Ci și turnuri de lemn preste ei întărite, acoperind peste fieștecare fiară; și peste eale, grămăzi; și preste fieștecare, bărbați de tărie, triizeci și doi, carii oștea deasupra, și indiiianul, meășterul fiară.
38. Și ceiaalalți călărași, dincoace și dincoalea, i-au așezat în doao părți, cu trâmbi|țele 177v a porni oastea și a îndemna pre cei împățorați în miile ei.
39. Și cât au strălucit soarele în pavezele ceale aurite și de aramă, au strălucit munții de cătră eale și au sclipit ca fălinarii cei de foc.
40. Și s-au împărțit și s-au întins o parte a oastei împăratului prin munți înalți, și alta prin locuri șesuri; și mergea cu pază și cu rânduială.
41. Și să cutremura toți lăcuiitorii pământului de glasul mulțimei și de pășirea gloatei și de sunetul armelor, că era oastea mare foarte și tare.
42. Și s-au apropiat Iuda și oastea lui la războiu; și au căzut din oastea împăratului șase sute de bărbați.
43. Și au văzut Eliazar, fiiul lui Savra, pre una dintre fiare implătoșată cu platoșele împăratului; și era înaltă preste cealeaalalte fiare. Și i s-au părut că într-însa ar fi împăratul.
44. Și s-au dat pre sine, ca să izbăvească pre norodul său și să-și dobândească nume veacinic.
45. Și au alergat cătră ea cu îndrăznire în mijlocul miii și omorând de-a dreapta și de-a stânga, și cădea de la el încoace și încolo.
46. Și s-au dus supt picioarele elefantului și s-au pus supt el și l-au ucis. Și au căzut la pământ preste el și au murit acolo.

CAP 6 ȘI 7 CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR

47. Și, văzând putearea împăratului și pornirea oastei lui, s-au întors de cătră ei.
- 178r 48. Iară tabăra împăratului s-au suit impro || tiva lor, în Ierusalim, și au pus tabăra împăratului la Iudeea și la Muntele Sionului.
49. Și au făcut pace cu cei ce era în Vethsura. Și au ieșit din cetate, că nu le era acolo hrană celor închiși, că era simbetele locului.
50. Și au cuprins împăratul Vethsura și au rânduit acolo pază a o ținea.
51. Și au întors tabăra cătră locul sfințenii multe zile. Și au așezat acolo șanțuri și grămăzuri și săgeți de foc și turnuri a arunca pietri și ascuțituri și scorpii a arunca săgeți și praștii.
52. Și au făcut și aceia grămăzi în prejma grămăzilor lor și au oștit zile multe.
53. Iară hrană nu era în cetate, căci că a șaptelea an era, și cei ce rămăsease în Iudeea dintre limbi mistuise rămășițele lor, ce să pusease.
54. Și au rămas întru ceale sfinte puțini bărbați, că-i biruise foametea; și s-au răsipit fieștecarele la locul său.
55. Și au auzit Lisie că Filip, pre care rânduisse împăratul Antiohul, încă trăind, să crească pre Antiohul, fiul său, și să împărătească,
56. Că s-ar fi întors din Perside și din Media și oastea carea să dusease cu el, și cum că cerca a cuprinde trebile împărății.
57. Au grăbit a să duce și a zice cătră împăratul și cătră voievozii oastei: „În toate zilele scădem și hrană noao puțână iaste, și locul care-l conocim e întărit și datorie avem a rândui despre împărăție.
58. Acum, dară, să dăm dreaptele oamenilor acestora și să facem cu ei pace și cu tot neamul lor. |
- 178v 59. Și să le rânduiim să umble în legiuitele sale, ca dintăi, că pentru legiuitele sale, care le-am urgisit, s-au mâniat și au făcut toate aceastea”.
60. Și au plăcut cuvântul înaintea împăratului și a căpeteniilor și au trimis la ei a face pace și o au priimit.
61. Și s-au jurat lor împăratul și căpeteniile, și au ieșit din țărime.
62. Și au întrat împăratul în Muntele Sionului și au văzut țărimea locului și au rupt mai curând jurământul care jurase; și au poruncit a străca zidul prinprejur.
63. Și s-au depărtat grăbind și s-au întors în Antiohia și au aflat pre Filip stăpânind cetatea; și au oștit asupra lui și au prins cetatea.

Cap 7

*Dimitrie, fiul Seleuchii, ucigând pre Antiohul și Lisiia, dobândește împărăția părinților săi. Carele, pârât fiind cătră el Iuda Macaveiu, trimite pre voievodul Vachidem și pre pârâtul Alchim, preot rânduit a năcăji pre fiii lui Israil. Ci, neputând birui asupra Iudei, s-au trimis de la împăratul Nicanor, carele, ca și cei dintăi, neputând cu vicleșug, cu putearea năvălind spre Iuda, o dată și iarăș de el au fost biruit. Și, după ce s-au trimis cătră Dumnezeu rugăciune, cu toată oastea sa au fost ucis, tăindu-să capul lui și dreapta, carea, batjocorind jărtvele jidovilor, cu trufie asupra locului celui sfânt o înălțase.
A căruie biruințe zioa preste an vestită ||
jidovilor să rânduiaste.*

179r

1. n anul o sută cinzeci și unul au ieșit Dimitrie, fiul Seleuchii, din cetatea Romii și s-au suit cu puțani oameni la cetatea de mare și au împărățit acolo.
2. Și au fost cât au întrat întru împărăția părinților săi, au apucat oastea pre Antiohul și Lisiia, ca să-i aducă la el.
3. Și lucrul lui i s-au cunoscut și au zis: „Să nu-m arătați fața lor”.
4. Și i-au ucis oastea și au șezut Dimitrie pre scaunul împărăției sale.
5. Și au venit la el oameni vicleani și necredincioși din Israil, și Alchim, povățuitorul lor, care vrea a fi preot.
6. Și au pârât norodul cătră împăratul, zicând: „Pierdut-au Iuda și frații lui pre toți priiatinii tăi, și pre noi ne-au răsipit din țara noastră.
7. Acum, dară, trimite om căruia crezi, să meargă și să vază toată pustiirea carea ne-au făcut noao și țânaturilor împăratului și să cearte pre toți priiatinii lui și pre ajutorii lor”.
8. Și au ales împăratul dintre priiatinii săi pre Vahide, carele stăpânea preste râul cel mare, întru împărăție, și credincios împăratului, și l-au trimis

9. Să vază pustiirea ce-au făcut Iuda. Ci și pre necredinciosul Alchim l-au rânduit preot și i-au poruncit a face izbândire spre fiii lui Israil.

10. Și s-au sculat și au venit cu oaste mare la pământul Iudei și au trimis soli și au grăit cătră Iuda și cătră frații lui cu cuvinte de pace întru vicleșug. |

11. Și n-au luat aminte cuvintele lor, că au văzut cum că au venit cu oaste mare.

179v

12. Și s-au adunat cătră Alchim și Vachide adunare de scriitori, a cerca ceale dreapte.

13. Și cei dintăiu, assideii, carii era între fiii lui Israil, și cerca de la ei pace,

14. Că au zis: „Om preot din sãmânța lui Aaron au venit, nu ne va încelui”.

15. Și au grăit cu ei vorbe de pace și s-au jurat lor, zicând: „Nu vă vom aduce rău voao, nici priiatinilor voștri”.

16. Și au crezut lui. Și au apucat dintre ei șasezeci de bărbați și i-au ucis într-o zi, după cuvântul ce e scris:

*Psalm 78, 1, 2, 3.

17. *„Trupurile sfinților Tăi și sângele lor l-au vărsat împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape”.

18. Și au cuprins frica și cutremurul pre tot norodul, că au zis: „Nu e adevăr și judecată într-înșii, că au trecut rânduiala și jurământul care au jurat”.

19. Și au pornit Vachide tabăra cătră Ierusalimul și o au pus în Vethzeca. Și au tremis și au apucat mulți dintre cei ce fugise de la sine și pre oricarii din norod i-au omorât și într-un puțu mare i-au aruncat.

20. Și au încredințat împărăția lui Alchim și au lăsat cu el agiutoriu spre ajutoriu lui. Și s-au dus Vachide la împăratul.

21. Și destul lucra Alchim pentru căpeteniia preoții sale.

22. Și s-au adunat cătră el toți cei ce turbura norodul său și au dobândit pământul Iudei și au făcut rană mare în Israil.

23. Și au văzut Iuda toate realele care au făcut Alchim și cei ce era cu el fiilor | | lui Israil, cu mult mai multe decât limbile.

180r

24. Și au ieșit la toate hotarele Iudei prinprejur și au făcut izbândire asupra oamenilor fugași și au încetat a mai ieși prin țară.

25. Și au văzut Alchim că au biruit Iuda și cei ce era cu el. Și au cunoscut că nu-i poate sprijini și s-au înturnat la împăratul și i-au pârât de multe nelegiuiri.

*2 Macav. 15, 1.

26. *Și au tremis împăratul pre Nicanor, unul dintre căpeteniile ceale mai cinstite, carele era lucrând neprietenii împotriva lui Israil, și i-au poruncit a prăpădi norodul.

27. Și au venit Nicanor în Ierusalim cu oaste mare și au tremis cătră Iuda și cătră frații lui cuvinte de pace cu vicleșug,

28. Zicând: „Nu fie războiu între mine și între voi; veni-voiu cu oameni puțâni, să văz feațele voastre cu pace”.

29. Și au venit la Iuda și s-au închinat împreună cu pace; și vrăjmașii era gata a răpi pre Iuda.

30. Și s-au cunoscut Iudei cuvântul, că cu vicleșug venise la el. Și s-au înfricoșat de cătră el și n-au mai vrut a vedea fața lui.

31. Și au cunoscut Nicanor că s-au golit sfatul lui și au ieșit spre întâmpinarea Iudei la războiu, lângă Cafarsalama.

32. Și au căzut din oastea lui Nicanor mai cincii mii de bărbați și au fugit în cetatea lui David.

33. Și, după cuvintele aceastea, s-au suit Nicanor în Muntele Sionului și au ieșit dintre preoții norodului a i să închina cu pace și a-i arăta arderile de tot, carele să aducea pentru împăratul. |

34. Și, bajocorindu-i, i-au urgisit și i-au pângărit și le-au grăit trufașu.

180v

35. Și s-au jurat cu mânie, zicând: „De nu să va da Iuda și oastea lui în mânille meale îndată, deacă mă voiu întoarce în pace, voiu aprinde casa aceasta”. Și au ieșit cu mânie mare.

36. Și au intrat preoții și au stătut înaintea feații oltariului și a bisearicii și, plângând, au zis:

37. „Tu, Doamne, ai ales casa aceasta a să chema numele Tău într-înșina, ca să fie casa rugăciunii și a ascultării norodului Tău.

38. Fă izbândire în omul acesta și în oastea lui, și să cază de sabie! Adă-Ți aminte de blăstămurile lor și nu le da lor să rămâie!”

39. Și au ieșit Nicanor din Ierusalim și au pus tabăra la Vethoron și l-au întimpinat oastea Siriii.

CAP 7 ȘI 8 CARTEA DINTÂIU A MACAVEILOR

40. Și Iuda au pus în Adarsa cu trii mii de bărbați. Și s-au rugat Iuda și au zis:
41. *, „Cei ce era trimiși de la împăratul Sinaheriv, Doamne, pentru că Te-au blăstămat, au ieșit îngerul și au lovit dintr-înșii o sută optzeci și cinci de mii. *4 Împăr. 19, 35.
Tovie 1, 21.
42. Așa sfărâmă oastea aceasta înaintea noastră, astăzi; și să știe ceiaalți că rău au grăit asupra celor sfinte ale Tale. Și îl judecă după răutatea lui”. Ecli 48, 24.
Isaie 37, 36.
43. Și au lovit oastele războiu în ziua lunii adar a triisprăzecea și s-au zdrobit tabăra lui Nicanor și au căzut el întâiu în războiu. 2 Mac. 8, 19.
- 181r 44. Și cât au văzut oastea lui că căzuse Nicanor, au lepădat armele sale și au fugit.
45. Și i-au gonit cale de o zi, de la Adazer până când vii în Gazara, și cu trâmbițele au cântat după ei, cu însămnări.
46. Și au ieșit din toate coșteaiele Iudei prinprejur și-i vântura cu coarnele și iară să întorcea cătră ei; și au căzut toți de sabie și nu s-au lăsat dintr-înșii nici unul.
47. Și au luat jafurile lor spre pradă. Și capul lui Nicanor l-au ciontat, și dreapta lui, carea o întinsease trufaș, și le-au adus și le-au spânzurat în prejma Ierusalimului.
48. Și s-au veselit norodul foarte și au petrecut ziua aceea cu veselie mare.
49. Și au rânduit a să ținea în toți anii ziua aceasta, a lunii adar triisprăzecea.
50. Și au tăcut pământul Iudei puține zile.

Cap 8

Iuda, auzând cea mult numită veastea râmleanilor și putearea carele aici să numără, trimițând soli, legătură cu ei loveaște, ca, supt acoperemântul lor, jidovii de jugul grecilor să se sloboază. Iară râmleanii trimit Iudei scrisoarea lovitei togmiri, în lespezi de aramă săpată, carea aici să însămnează.

1. i au auzit Iuda numele râmleanilor, că sânt putearnici cu tării și să așază spre toate ceale ce să cer de la dânșii și oricarii s-au apropiat de dânșii au așezat cu ei priiatenii și că sânt putearnici cu vârtutea.
- 181v 2. Și au auzit războaiele lor și puterile ceale bune care au făcut în Galația, că i-au biruit și i-au dus supt dajde.
3. Și câte au făcut în ținutul Ișpanii, și cum că, supt biruința sa, au supus argintul și aurul care sânt acolo și au stăpânit tot locul cu sfatul său și cu răbdarea,
4. Și locurile care era de la ei departe foarte; și împărății carii venise preste ei de la marginile pământului i-au zdrobit și i-au lovit cu rană mare, iară ceiaalți le dau dajde în toți anii.
5. Și pre Filip și pre Perseanul, împăratul cheteilor, și pre ceiaalți carii asupra lor dusease armele i-au zdrobit în războiu și i-au biruit.
6. Și pre Antiohul cel Mare, împăratul Asii, care rădicase războiu asupra lor, având o sută și doozeci de elefanți și călărași și căruțe și oaste mare foarte, zdrobit de dânșii;
7. Și că l-au prins viu și i-au așezat să dea el și cei ce vor împărăți după el dajde mare și să deaie chizeașu și așezământ,
8. Și țânutul indilor, și medeanii și lideanii din țărâle lor ceale mai bune. Și luund acealea de la ei, le-au dat Evmenului împăratului;
9. Și că cei ce era la Helledam au vrut a să duce și a-i lua; și s-au înștiințat cuvântul cestora.
10. Și au trimis cătră ei un voievod și au oștit asupra lor; și au căzut dintre ei mulți, și roabe au dus muierile lor și fiii și i-au apucat și pământul lor l-au moștenit și au strâcat zidurile lor și în robie i-au supus până într-această zi.
- 182r 11. Și cealealalte împărății și ostroave || care cândva stăpânise împotriva lor, le-au răsipit și supt biruința sa le-au supus.
12. Iară cu priiatinii săi și carii avea într-înșii odihnă au țânut priiateniia și au biruit împărățiile ceale de aproape și ceale de departe, că oricarii auziia numele lor să temea de ei.
13. Iară căroră vrea a le fi cu ajutoriu să împărățască, împărățea, iară pre carii vrea din împărăție îi surpa. Și s-au înălțat foarte.
14. Și întru toate aceastea nime nu purta cunună, nici să îmbrăca cu urșinic ca să se mărească într-însul.
15. Și pentru că curte ș-au făcut și în toate zilele sfătuiia trii sute și doozeci, sfat fiind pururea despre mulțime, ca ceale vreadnice să poarte.

16. Și încredințază unui om sfatul său, prin fieștecare an, a stăpâni tot pământul său și toți ascultă de unul; și nu iaste pizmă, nici râvnă între ei.

17. Și au ales Iuda pre Evpolemul, fiul lui Ioan, fiului Iacov, și pre Iazon, fiul lui Eliazer, și i-au tremis la Roma, a togmi cu dânșii priatenie și soțire,

18. Și să ia de la ei giugul grecilor, că au văzut că spre robie apasă împărăția lui Israil.

19. Și s-au dus la Roma cale multă foarte și au intrat în curte și au zis:

20. „Iuda Macaveul și frații lui și norodul jidovilor ne-au trimis la voi a face soțire și pace și a ne scrii soții și priiatinii voștri”.

21. Și au plăcut cuvântul înaintea lor.

22. Și aceasta s-au scris îndărăpt, carea o au scris în tăbli de aramă și o au tremis în Ierusalim, să fie acolo la ei pomenire a păcii și a soțirii:

182v

23. „Bine fie râmleanilor și neamului jidovesc, pre mare și pre uscat în veac, și sabie și vrăjmașul departe fie de la ei!

24. Că de va sta întâiu războiu râmleanilor au tuturor soțiilor lor în toată domnia lor,

25. Ajutoriu va aduce neamul jidovesc precum vreamea va arăta, cu inimă plină.

26. Și ostașilor nu le vor da, nici le vor sluji, grâu, arme, bani, corăbii, precum au plăcut râmleanilor; și vor păzi poruncile lor, nimic de la ei luând.

27. Iară aseamenea și neamului jidovesc, de să va întâmpla întâi războiu, vor ajuta râmleanii din inimă, precum le va îngădui vreamea.

28. Și ajutorilor nu li să va da grâu, arme, bani, corăbii, precum au plăcut râmleanilor; și vor păzi poruncile lor fără vicleșug”.

29. După cuvintele acestea au rânduit râmleanii neamului jidovesc.

30. Iară după cuvintele acestea, de vor vrea ceștia au ceia a adaoge au a lua ceva cătră acestea, vor face dintru înțeleagerea sa, și orice vor adaoge sau vor scădea întărite vor fi.

31. Ci și pentru răotățile care Dimitrie împăratul au făcut asupra lor, am scris lui, zicând: «Pentru ce ai îngreoiat giugul tău preste priiatinii noștri și soții jidovi?»

32. Deci, de vor mai veni la noi asupra ta, vom face judecată și vom oști cu tine pre mare și pre pământ”.

Cap 9

Lui Vahide și Alchim, împotriva Iudei de || Dimitrie trimișilor, Iuda, cu puțanică oaste tare împotrivindu-să, să ucidă și să jalească. Și greu năcăjiților celor credincioși israiliteani, fratele lui, Ionathan, în locul lui să rânduiască. Carele, pentru moartea lui Ioan, frăține-său, lovește pre fiii lui Iamvri în nuntă. Și iarăși, lovind din oastea lui Vahide o mie de bărbați, Alchim, pentru necurata asupra sfântului loc lucrare, lovit de la Dumnezeu cu gută, au murit.

183r

Ci și Vahide nici cu vicleșug, nici cu sâla putând a pierde pre Ionathan, făcând cu el pace s-au dus, nici s-au mai întors în Iudeea.

1. ntr-aceaea, cât au auzit Dimitrie că au căzut Nicanor și oastea lui în războiu, au pus pre Vahide și pre Alchim iarăș a-i trimite în Iudeea, și cornul cel drept cu ei.

2. Și s-au dus pre calea carea duce în Galgala și au pus tabăra în Masaloth, carea iaste în Arveali, și o au cuprins și au omorât multe suflete de oameni.

3. În luna dintăiu a anului o sută patruzeci și doi au pus oastea spre Ierusalim.

4. Și s-au sculat și s-au dus în Verea doaozeci de mii de bărbați și doao mii de călărași.

5. Și Iuda pusease tabăra în Laisa și trii mii de bărbați aleși cu el.

6. Și au văzut mulțimea oastei că sânt mulți și s-au temut foarte; și mulți s-au tras din tabără și n-au rămas dintr-înșii fără opt sute de bărbați.

7. Și au văzut Iuda că au scăzut oastea sa și războiul îl silea și s-au frâmt cu inima, | că nu avea vreame a-i aduna, și s-au slăbănogit.

183v

8. Și au zis celor rămași: „Să ne sculăm și să meargem la protivnicii noștri, de vom putea oști împotriva lor”.

9. Și-l apăra, zicând: „Nu vom putea, ci să ne izbăvim sufletele noastre acum și să ne întoarcem la frații noștri și atunci vom oști asupra lor, iară noi puțâni sântem”.

10. Și au zis Iuda: „Departă fie a face aceasta, să fugim de ei, și de s-au apropiat vreamea noastră, să murim întru tărie pentru frații noștri și să nu agonisim vinovăție slavei noastre”.

11. Și au pornit oaste din tabără și le-au stătut întru întâmpinare. Și s-au despărțit călărașii în doao părți și prăștiitorii și săgetătorii mergea înaintea oastei, și toți cei puteamici de bătaia dintăi,

12. Iară Vahide era în cornul drept; și s-au apropiat mulțimea de amândoaă părțile și strâga cu trâmbițele.

13. Și au strâgat și cei ce era din partea Iudei, și ei, și s-au clătuit pământul de glasul oastelor; și s-au lovit războiu de dimineața până sara.

14. Și au văzut Iuda că e mai țapână partea oastei lui Vahide de-a dreapta și s-au împreunat cu el toți cei statornici cu inima.

15. Și s-au zdrobit dreapta parte de la ei și i-au gonit până la muntele Azotului.

16. Și cei era în cornul stâng au văzut că s-au zdrobit cornul drept și au urmat după Iuda și după cei ce era cu el dindărăpt.

17. Și s-au îngreoiat războiul și au căzut răniți mulți din ceștia și din ceia.

18. Și Iuda au căzut, și ceiaalalți au fugit.

184r 19. Și Ionathan și Simon au luat pre Iuda, fra | |tele său, și l-au îngropat în mormântul părinților săi, în cetatea Modin.

20. Și l-au plâns tot norodul lui Israil cu plângere mare și jelea zile multe.

21. Și au zis: „Cum au căzut cel putearnic, cel ce mântuia pre norodul lui Israil?”

22. Și cealeaalalte cuvinte a războaielor Iudei și a puterilor care au făcut și a mărimii lui, nu s-au scris, că multe era foarte.

23. Și au fost după moartea Iudei, s-au ivit cei vicleani întru toate hotarele lui Israil și au răsărit toți cei ce lucra strâmbătate.

24. În zilele acelea fost-au foamete mare foarte și s-au dat lui Vahide toată împărăția lor cu dânșii.

25. Și au ales Vahide bărbați necredincioși și i-au rânduit stăpânitori țărâi.

26. Și căuta și cerceta pre priiatinii Iudei și-i aducea la Vahide și să izbânda într-înșii și-i batjocoria.

27. Și au fost năcaz mare în Israil, care n-au fost din zioa din carea nu s-au văzut proroc în Israil.

28. Și s-au adunat toți priiatinii Iudei și au zis lui Ionathan:

29. „De când au murit fratele tău, Iuda, bărbat aseamenea lui nu iaste, care să iasă împotriva nepriiatinilor noștri, Vahide și a celor ce sânt nepriiatinii neamului nostru.

30. Acum, dară, pre tine astăzi te aleagem, să ne fii pentru el căpetenie și povățuitoriu, a război războiul nostru”.

184v 31. Și au priimit Ionathan în vremea aceea căpeteniia și s-au sculat în locul Iudii, fra |telui său.

32. Și au cunoscut Vahide și-l căuta a-l ucide.

33. Și au cunoscut Ionathan și Simon, fratele lui, și toți carii era cu el. Și au fugit în pustia Thecue și au șezut la apa lacului Asfar.

34. Și au cunoscut Vahide, și în zioa sâmbetei au venit el și toată oastea lui, preste Iordan.

35. Și Ionathan au tremis pre frate-său, povățuitoriu norodului, și au rugat pre navuthei, priiatinii săi, să le împrumuteaze gătirea sa, carea era multă.

36. Și au ieșit fiii lui Iamvri din Madava și au prins pre Ioan și toate ceale ce avea și s-au dus cu eale.

37. După aceaste cuvinte s-au vestit lui Ionathan și lui Simon, fratelui său, că fiii lui Iamvri fac nuntă mare și duc logodita din Madava, fata unuia din căpeteniile lui Hanaan, ceale mari, cu sumeție mare.

38. Și ș-au adus aminte de sângele lui Ioan, frăține-său, și s-au suit și s-au ascuns supt acoperemântul muntelui.

39. Și au rădicat ochii săi și au văzut, și iată gâlceavă și gătire multă. Și mirele au purces și priiatinii lui și frații lui spre întâmpinarea lor cu tâmpene și cu musici și cu arme multe.

40. Și s-au sculat asupra lor din pândiri și i-au omorât; și au căzut răniți mulți, și cei rămași au căzut în munți și au luat toate jafurile lor.

41. Și s-au întors nunta spre jale și glasul musicilor lor spre tânguire.

42. Și au izbândit izbândirea sângelui fratelui său. Și s-au întors la râpa Iordanului.

185r 43. Și au auzit Vahide și au venit zioa | | sâmbetei până la poala Iordanului cu putear mare.

44. Și au zis cătră ai săi Ionathan: „Să ne sculăm și să oștim împotriva nepriiatinilor noștri, că nu e astăzi ca ieri și alaltăieri.

45. Că, iată, războiul dinprotivă și apa Iordanului dincoace și dincolo și râpi și mocirle și dumbrăvi și nu iaste loc de-a întoarcerea.

CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR CAP 9 ȘI 10

- *2 Par. 20, 3. 46. *Acum, dară, străgați spre ceriu, să vă izbăviți din mâna nepriiatinilor voștri”. Și s-au lovit războiul.
47. Și au întins Ionathan mâna sa să lovească pre Vachide și s-au întors de cătră el îndărăpt.
48. Și s-au aruncat Ionathan și cei ce era cu el în Iordan și au înotat cătră ei Iordanul.
49. Și au căzut din partea lui Vachide în zioa aceea o mie de bărbați. Și s-au întors în Ierusalim.
50. Și au zidit cetăți întărite în Iudeea, coșteiul ce era în Ierihon și în Ammaum și Vethorom și în Vethil și în Thamnata și Fara și Thoponu, ziduri înalte și porți și incuietori.
51. Și au pus pază într-însele, ca să lucreze nepriiatinii în Israil.
52. Și au întărit cetatea Vethsura și Gazaram și coșteiul și au pus într-însele ajutoriu și gătire de hrană.
53. Și au luat pre fiii căpeteniilor ținutului chizeși și i-au pus în coșteiu în Ierusalim, spre pază.
54. Și în anul o sută cinzeci și trei, în luna a doao, au poruncit Alchim a strâca zidurile sfintei case dinlontru și a strâca lucrurile prorocilor; și au început a le strâca. |
55. În vremea aceea s-au lovit Alchim și s-au împiedecat lucrurile lui și s-au închis gura lui și s-au slăbănogit de gută; nice au mai putut grăi cuvânt și a porunci din casa sa. 185v
56. Și au murit Alchim în vremea aceea cu chin mare.
57. Și au văzut Vahide că au murit Alchim și s-au întors cătră împăratul; și au tăcut pământul doi ani.
58. Și au gândit toți cei strâmbi, zicând: „Iată, Ionathan și carii sânt cu el în tăcere lăcuiesc, fără grije. Acum, dară, să aducem pre Vachide și-i va apuca pre toți într-o noapte”.
59. Și s-au dus și i-au dat sfat.
60. Și s-au sculat să vie oaste multă. Și au trimis prin ascuns cărți la soții săi, carii era în Iudeea, să prinză pre Ionathan și pre cei ce cu el era, ci nu i-au putut, că li s-au cunoscut sfatul lor.
61. Și au luat din oamenii ținutului carii era căpeteniile oastei, cinzeci de bărbați, și i-au ucis.
62. Și s-au depărtat Ionathan și Simon și cei ce cu el era, în Vethvesen, care e în pustie; și au zidit surpările ei și o au întărit.
63. Și au cunoscut Vahide și au adunat toată mulțimea sa, și celor ce era din Iudeea le-au vestit.
64. Și au venit și au pus tabăra pre Vethvesen și o au bătut zile multe și au făcut grămăzi.
65. Și au lăsat Ionathan pre Simon, fratele său, în cetate, și au ieșit în țară și au venit cu număr.
66. Și au lovit pre Odaream și frații lui și fiii lui Faseron în sălașele lor. Și au început a tăia și a crește întru puteri.
67. Iară Simon și cei ce cu el era au ieșit din cetate și au aprins grămăzile. ||
68. Și au bătut împotriva lui Vahide și s-au zdrobit de la ei și l-au năcăjit foarte, că sfatul lui și întâmpinarea lui era deșartă. 186r
69. Și mâniindu-să împotriva vicleanilor oameni, carii îi dedease lui sfat să vie în țara lor, pre mulți dintr-înșii au ucis, iară el au gândit cu ceialalți a să duce în țara sa.
70. Și au cunoscut Ionathan și au trimis la el soli a alcătui pace cu dânsul și a-i da robii.
71. Și bucuros au priimit și au făcut după cuvintele lui și i s-au jurat că nimic rău nu-i va face în toate zilele vieții lui.
72. Și i-au întors robii carea mai înainte o prădase din pământul Iudei. Și, întorcându-să, s-au dus la pământul său și n-au mai adaos a veni în hotarele lui.
73. Și au încetat sabiia din Israil; și au lăcuit Ionathan în Mahmas și au început Ionathan acolo a judeca norodul și au șters pre cei necredincioși din Israil.

Cap 10

Cuprinzând Alixandru, fiul vestitului Antioh, Ptolomaida, să sârguiaște Dimitrie a face legătură cu Ionathan, o dată, și iarăș multe făgăduindu; iară el au mai ales făgăduitele de la Alixandru priiatenii. Care Alixandru, biruind și ucigând pre Dimitrie, ia muiare pre Cleopatra, fata lui Ptolomeiu, împăratului Eghiptului, mult cinstind pre Ionathan. Apoi pre Apolonie, voivodul lui Dimitrie celui tinăr, l-au învins Ionathan, aprinzând | Iazotul și bisearca lui Dagon. 186v

Și iarăș de la Alexandru să cinsteaște, dându-i Acaronul și copce de aur.

1. i în anul o sută șasăzeci s-au suit Alexandru, fiul Antiohului, care s-au numit vestit, și au cuprins Ptolomaida; și l-au priimit și au împărățit acolo.
2. Și au auzit Dimitrie împăratul și au adunat oaste multă foarte și au ieșit spre întâmpinarea lui la războiu.

3. Și au trimis Dimitrie carte la Ionathan cu cuvinte de pace, să-l mărească.
4. Că au zis: „Să facem întâiu pace cu el, mai înainte de ce va face cu Alixandru asupra noastră.
5. Că-ș va aduce aminte de toate răotățile noastre, care am făcut asupra lui și asupra fratelui lui și asupra neamului lui”.
6. Și i-au dat putere a aduna oaste și a face arme și a fi soțul lui; și chizeși, carii era în coșteiu, au poruncit a-i da.
7. Și au venit Ionathan în Ierusalim și au cetit cărțile în auzul a tot norodului și a celor ce era în coșteiu.
8. Și s-au temut cu frică mare, că au auzit că i-au dat împăratul putere a aduna oaste.
9. Și s-au dat lui Ionathan chizeșii și i-au întors părinților săi.
10. Și au lăcuit Ionathan în Ierusalim și au început a zidi și a înoi cetatea.
11. Și au zis celor ce făcea lucrurile să zidească zidurile și Muntele Sionului prinprejur
187r || cu pietri cioplite spre zidire; și au făcut așa.
12. Și au fugit cei de alt neam, carii era prin cetățile ce zidise Vahides.
13. Și au lăsat fiestecarele locul său și s-au dus la pământul său.
14. Numai în Vethsura au rămas unii din cei ce lăsase leagea și poruncile lui Dumnezeu, că le era aceasta spre scăpare.
15. Și au auzit Alixandru împăratul făgăduințele care au făgăduit Dimitrie lui Ionathan; și i-au povestit războaiele și puterile care el au făcut și frații lui, și ostenealele care au ostenit.
16. Și au zis: „Au doară vom afla vrun om ca acela? Și acum îl vom face priiatin și soțul nostru”.
17. Și au scris carte și o au trimis lui după aceste cuvinte, zicând:
18. „Împăratul Alixandru, fratelui Ionathan, sănătate!
19. Auzit-am de tine că bărbat puternic ești cu țării și vrednic a fi priiatinul nostru.
20. Și acum te rânduim astăzi arhiereu neamului tău și să te chemi priiatinul împăratului (și i-au trimis urșinic și cunună de aur), și ceale ce sânt ale noastre să ții cu noi și să ții priiatenii cătră noi”.
21. Și s-au îmbrăcat Ionathan cu platoșa cea sfântă, în luna a șaptea, în anul o sută șasăzeci, în zioa praznicului corturilor, și au adunat oaste și au făcut arme multe. |
- 187v 22. Și au auzit Dimitrie cuvintele acestea și s-au întristat foarte și au zis:
23. „Ce am făcut aceasta, că ne-au întrecut Alixandru de au apucat priiateniia jidovilor spre întărirea sa?
24. Scrii-voiu și eu lor cuvinte de rugare și vreadnicii și daruri, să fie cu mine într-ajutoriu”.
25. Și i-au scris într-aceaste cuvinte: „Împăratul Dimitrie, neamului jidovesc, sănătate!
26. Pentru că ați ținut cătră noi legătura și ați rămas în priiateniia noastră și nu v-ați apropiat cătră nepriiatinii noștri, auzit-am și ne-am bucurat.
27. Și acum rămâneți încă țiind cătră noi credința și vă vom răsplăti bunătăți pentru ceale ce ați făcut cu noi.
28. Și vă vom trimite vreadnicii multe și vă vom da daruri.
29. Și acum vă dezleg pre voi și pre toți jidovii de dajde și prețul sării vi-l îngăduiesc și cununile îndărăpt vi le trimit. Și ceale a triia din sâmbânță,
30. Și jumătate parte din rodul pomului, care iaste porția mea, las voao din zioa de astăzi; și după aceasta să nu să ia din pământul Iudei și de la trii cetăți care s-au adaos lui, din Samariia și Galileea, de astăzi și în toată vremea.
31. Și Ierusalimul fie sfânt și slobod cu toate hotarele sale, și zăciuirile și dăjdile a lui fie. ||
- 188r 32. Slobozu și puterea coșteiului care iaste în Ierusalim și o dau arhiereului, să rânduiască într-însul bărbați oricarii el va aleage, să-l păzască.
33. Și tot sufletul jidovesc, ce e robit din pământul Iudei în toată împărăția mea, îl las slobod în dar, să se dezleage toți de dajde și a dobitoacelor sale.
34. Și toate zilele de praznic și sâmbetele și praznicele corturilor și zilele ceale rânduite și trei zile mai înaintea de zioa praznicului și trei zile după zioa praznicului, fie toate de scutință și de slobozenie tuturor jidovilor carii sânt întru împărăția mea.
35. Și nime nu va avea putere a face ceva și a porni trebi asupra căruiva dintr-înșii în toată pricina.
36. Și să se scrie dintre jidovi oastea împăratului la treizeci de mii de bărbați. Și li să vor da prisosință, precum trebuie tuturor oamenilor împăratului, și dintr-înșii să vor rândui carii să fie în coșteiele marelui împărat.
37. Și dintre aceștia să vor rândui preste trebile împărăției, care să lucră din credință, și căpetenii să fie dintr-înșii și să umble în legile sale, precum au poruncit împăratul în pământul Iudei.

38. Și trei cetăți, care s-au daos Iudei din prejma Samariei, cu Iudeea să se socotească și să fie supt unul și să nu asculte de altă puteare, numai a arhiereului.

39. Ptolomaida și hotarele ei, care le-am dat dar celor sfinte, care sânt în Ierusalim, spre | lipsa cheltuielilor sfintelor.

188v

40. Și eu dau în toți anii cinsprăzeace mii de sicli de argint din veniturile împăratului, care sânt ale mele.

41. Și tot ce va fi rămas, ce n-au dat cei ce era preste trebi în anii trecuți, dintr-aceasta vor da spre lucrurile casii.

42. Și preste acestea, cinci mii de sicli de argint, care lua din veniturile sfintelor prin toți anii; și acestea a preoților să fie, carii slujesc.

43. Și oricine va scăpa în bisearica care e în Ierusalim și întru toate hotarele ei, vinovați împăratului ori în ce treabă să se sloboadă, și toate ceale ce sânt a lor întru împărăția mea slobode să fie.

44. Și spre zidirea au înnoirea lucrurilor sfintelor, cheltuieli să vor da din veniturile împăratului.

45. Și spre întemeierea zidurilor Ierusalimului și a le întări prinprejur, cheltuieli să vor da din veniturile împăratului și a zidi zidurile în Iudeea”.

*Sus 7, 11.

46. Și cât au auzit Ionathan și norodul cuvintele acestea, *nu le-au crezut, nici le-au cuprins, că ș-au adus aminte de răotatea cea mare carea făcuse în Israil și-i năcăjise foarte.

47. Și le-au plăcut Alixandru, că el le fusease căpetenie cuvintelor păcii, și lui agiutoriu îi aducea în toate zilele.

48. Și au adunat împăratul Alixandru oaste mare și au pornit tabăra asupra lui Dimitrie.

49. Și au lovit războiu doi împărați; și au fugit oastea lui Dimitrie și l-au gonit Alixandru și au năvălit asupra lor.

50. Și s-au sporit războiul foarte, până când au | | apus soarele. Și au căzut Dimitrie în zioa aceea. 189r

51. Și au trimis Alixandru cătră Ptolomeiu, împăratul Eghiptului, soli, după cuvintele acestea, zicând:

52. „Pentru că m-am întors la împărăția mea și am șezut în scaunul părinților miei și am dobândit împărăția și am zdrobit pre Dimitrie și am stăpânit țara noastră,

53. Și am lovit războiu cu el și s-au zdrobit el și tabăra lui de noi și am șezut în scaunul împărăției lui,

54. Și acum să așezăm împreună priatenie; și-m dă mie fata ta muiare, și eu voi fi jinerele tău și voi da ție daruri, și ei, vreadnice de tine”.

55. Și au răspuns împăratul Ptolomeu, zicând: „Fericită e zioa în carea te-ai întors la pământul părinților tăi și ai șezut pre scaunul împărăției lor.

56. Și acum voi face ție ce ai scris, ci mă întâmpină în Ptolomaide, să ne vedem împreună și să-ți fâgăduiesc precum ai zis”.

57. Și au ieșit Ptolomeiu din Eghipt, el și Cleopatra, fata lui, și au venit în Ptolomaida, în anul o sută șasăzeci și doi.

58. Și l-au întâmpinat Alixandru împăratul și i-au dat lui pe Cleopatra, fata sa. Și au făcut nunta lui în Ptolomaida, ca împărați, cu mare slavă.

59. Și au scris împăratul Alixandru lui Ionathan să vie întru-ntimpinarea sa.

60. Și s-au dus cu slavă în Ptolomaida și au întâmpinat acolo pre doi împărați și le-au dat argint mult și aur și daruri; și au aflat har înaintea lor. |

61. Și s-au adunat asupra lui niște oameni ciumași din Israil, bărbați strâmbi, pârând asupra lui; și nu s-au uitat spre ei împăratul. 189v

62. Și au poruncit a să dezbrăca Ionathan de hainele sale și a-l îmbrăca cu urșinic; și așa au făcut. Și l-au pus împăratul a șede cu sâne.

63. Și au zis căpeteniilor sale: „Ieșiți cu el în mijlocul cetății și vestiți ca nime împotriva lui să nu pârască de nice un lucru, nici să îngreioiază cineva de careva pricină”.

64. Și au fost cât au văzut cei ce-l pârea slava lui, carea să vestea, și acoperit cu urșinic, au fugit toți.

65. Și l-au mărit împăratul și l-au scris între priiatinii cei dintăiu și l-au pus povățuitoriu și părtașu împărăției.

66. Și s-au întors Ionathan în Ierusalim cu pace și cu veselie.

67. În anul o sută șasăzeci și cinci venit-au Dimitrie, fiul lui Dimitrie din Creta, la pământul părinților săi.

68. Și au auzit Alixandru împăratul și s-au întristat foarte și s-au întors în Antiohia.

CAP 10 ȘI 11 CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR

69. Și au rânduit Dimitrie împăratul pre Apolonie povățuitoriu, care era preste Chelesiria, și au adunat oaste mare și s-au apropiat cătră Iamniia. Și au tremis cătră Ionathan arhiereul,

70. Zicând: „Tu sânгур stai împotriva noastră, iară eu m-am făcut spre răs și spre ocară, pentru aceea că tu faci puteare asupra noastră în munți.

71. Acum, dară, de nădăjduiești în puterile tale, pogorî la noi, la câmp, și să ne arătăm acolo împreună, că cu mine e putearea războaielor. ||

190r 72. Întreabă și învață cine sânt eu și ceiaalalți carii sânt cu ajutoriu mie, carii și zic că nu va putea sta piciorul tău înaintea feții noastre, că de doao ori spre fugă s-au întors părinții tăi în pământul său.

73. Și acum, cum vei putea suferi călărimea și atâta oaste în câmp, unde nu-i piatră, nici bolovani, nici loc de-a fugi?”

74. Și cât au auzit Ionathan cuvintele lui Apolonie, s-au clătuit cu sufletul; și au ales zeace mii de bărbați și au ieșit din Ierusalim și l-au întâmpinat Simon, fratele lui, spre ajutoriu.

75. Și au pus tabăra în Iopen și l-au scos din cetate (că paza lui Apolonie în Ioppe era) și o au bătut.

76. Și înfricoșindu-să cei din cetate, au deșchis lui și au dobândit Ionathan Iopen

77. Și au auzit Apolonie și au pornit trii mii de călărași și oaste multă.

78. Și s-au dus în Azot, ca când ar călători, și îndată au ieșit la câmp, că avea mulțime de călăreți și să nădăjduia într-înșii. Și l-au gonit Ionathan în Azot și au lovit războiu.

79. Și au lăsat Apolonie în tabără o mie de călărași după ei ascunși.

80. Și au cunoscut Ionathan că leșuri sânt după sâne și au încungiurat tabăra lui și au aruncat săgeți spre norod, de dimineața până sara.

81. Iară norodul sta, precum îi poruncise Ionathan, și s-au ostenit caii lor.

190v 82. Și au aruncat Simon oastea sa și au lovit | împotriva mulțimii, căci călărașii să ostenise, și s-au zdrobit de la dânsul și au fugit.

83. Și cei ce s-au răsipit prin câmp au fugit în Azot și au intrat în Vethdagon, idolul său, ca să să izbăvească acolo.

84. Și au aprins Ionathan Azotul și cetățile care era împrejurul ei și au luat jafurile lor și bisearica lui Dagon, și pre toți cei ce fugise într-înșii i-au ars cu foc.

85. Și au fost cei ce au căzut de sabie cu cei ce s-au aprins mai opt mii de oameni.

86. Și au pornit de-acolo Ionathan tabăra și o au pus la Ascalon; și au ieșit din cetate spre întâmpinarea lui cu mare slavă.

87. Și s-au întors Ionathan în Ierusalim cu ai săi, având jafuri multe.

88. Și au fost cât au auzit Alixandru împăratul cuvintele aceastea, au mai adaos a slăvi pe Ionathan.

89. Și i-au trimis copce de aur, precum s-au obicinuit a să da rudeniilor împăraților, și i-au dat Accaronul și toate hotarele ei spre moștenire.

Cap 11

191r *Murind Alixandru, și aseaminea Ptolomeiu, carele în împărăția lui Alixandru cu vicleșug au fost năvălit, luând de la el fata sa și dând-o lui Dimitrie muiare, acest Dimitrie pre Ionathan cinsteaște, dându-i scrisori de scutire de dăjdi. Iară Ionathan îi trimite ostaș de ajutoriu, carii ucigând într-o zi o sută de || mii, pre împăratul de cetățeanii Antiohiei l-au izbăvit și Antiohia o au aprins. Iară el, trecând legătura cu Ionathan lovită, Antiohul, fiul lui Alixandru, biruind pre Dimitrie, împărățind, pace loveaște cu Ionathan, carele, împreună cu frate-său Simon, de multe ori biruitoriu iase asupra celor de alt neam.*

1. i împăratul Eghiptului au adunat oaste ca năsâpul ce iaste în țarmurile mării și corăbii multe și căuta a dobândi împărăția lui Alixandru cu vicleșug și a o adaoge împărății sale.

2. Și au ieșit în Siria cu cuvinte de pace și-i deșchidea cetățile și-l întâmpina, că poruncise Alixandru împăratul să-i iasă spre întâmpinare, căci că socrul său era.

3. Iară Ptolomeu, întrând în cetate, punea pază de ostași în toate cetățile.

4. Și cât s-au apropiat de Azot, i-au arătat bisearica lui Dagon aprinsă cu foc și Azotul și cealeaalalte a lui prăpădite și trupurile lepădate și hâlmurile celor tăiați în războiu, care făcuse pre lângă cale.

5. Și au povestit împăratului că aceastea le făcuse Ionathan, ca să-i facă pizmă; și au tăcut împăratul.

6. Și au întâmpinat Ionathan pre împăratul în Ioppe cu slavă și s-au închinat împreună și au dormit acolo.

7. Și s-au dus Ionathan cu împăratul până la râul ce să cheamă Eliutherie și s-au întors în Ierusalim.

8. Iară împăratul Ptolomeu au dobândit biruința cetăților până la Selevchia cea de mare și gândea spre Alixandru sfaturi reale. |

9. Și au trimis soli la Dimitrie, zicând: „Vino să facem între noi legătură și-ți voi da fata mea, carea o are Alixandru, și vei împărăți întru împărăția tătâni-tău, 191v

10. Că-mi pare rău căci am dat lui fata mea, că m-au căutat să mă ucigă”.

11. Și l-au urgisit pentru aceea, că poftise împărăția lui.

12. Și ș-au luat fata și o au dat lui Dimitrie și s-au streinat de cătră Alixandru; și s-au dovedit nedreptățile lui.

13. Și au intrat Ptolomeu în Antiohia și au pus doao mitre în capul său, a Eghiptului și a Asiii.

14. Iară Alixandru împăratul era în Chilichia într-aceale vremi, că războia împotrivă cei ce era într-aceale locuri.

15. Și au auzit Alixandru și au venit la el spre războiu. Și au scos Ptolomeu împăratul oastea și l-au întâmpinat cu mână tare și l-au alungat.

16. Și au fugit Alixandru în Arabiia, ca să se acopere acolo, iară împăratul Ptolomeu s-au înălțat.

17. Și au luat Zabdiil arapul capul lui Alixandru și l-au trimis lui Ptolomeu.

18. Și împăratul Ptolomeu au murit a treia zi, și cei ce era în cetăți au perit de cei ce era în tabără.

19. Și au împărățit Dimitrie în anul o sută șasăzeci și șapte.

20. În zilele acealea adunat-au Ionathan pre cei ce era în Iudeea, să bată coșteiu cel ce e în Ierusalim; și au făcut împotiva lui grămăzi multe.

21. Și s-au dus unii, cei ce urâse neamul său, oameni strâmbi, la împăratul Dimitrie și i-au vestit că Ionathan cunoaște coșteiu. | |

22. Și cât au auzit s-au mâniat și îndată au venit la Ptolomaide și au scris lui Ionathan 192r
să nu cunoască coșteiu, ci să-l întâmpine spre vorbă degrabă.

23. Și cât au auzit Ionathan, au poruncit a conoci; și au ales dintre bărbații lui Israil și dintre preoți și s-au dat primejdiii.

24. Și au luat aur și argint și haine și alte daruri multe și s-au dus la împăratul în Ptolomaide și au aflat har înaintea lui.

25. Și-l pârea cariiva strâmbi din neamul său.

26. Și au făcut lui împăratul precum îi făcuse cei ce fusease înainte de el; și l-au înălțat înaintea tuturor priiatinilor săi.

27. Și i-au așezat căpeteniia preoții și oricare avuse înainte prețuite, și l-au făcut căpeteniia priiatinilor.

28. Și au poffit Ionathan de la împăratul să scutească Iudeea și trei toparhii și Samaria și hotarele ei, și au făgăduit trei sute de talanți.

29. Și s-au odihnit împăratul; și au scris lui Ionathan cărți despre toate aceastea, într-acesta chip:

30. „Împăratul Dimitrie, fratelui Ionathan, sănătate, și neamului jidovilor!

31. Paria epistoliei carea o am scris lui Lastheni, părintelui nostru, despre voi, o am trimis la voi să știți.

32. Împăratul Dimitrie lui Lastheni tatălui, sănătate!

33. Neamului jidovesc, priiatinilor noștri, și celor ce țin ceale dreapte la noi, am jude |cat 192v
bine a face pentru bunătatea lor, carea au cătră noi.

34. Rânduindu-le-am, dară, lor toate hotarele Iudei și trei cetăți, Lidan și Ramathan, carea s-au adaos Iudei din Samariia, și toate hotarele lor, a le usebi tuturor celor ce jârthuesc în Ierusalim în locul celor ce lua de la ei înainte împăratul în toți anii, și pentru rodurile pământului și a pomilor.

35. Și cealeaalte care era a noastre, ale zeciuirilor și dăjdilor, dintr-această vreamă le slobozim lor; și ariile ceale de sare și cununile ce ni să aducea.

36. Toate lor le îngăduim și nimică dintre aceastea va fi deșert de acum și în toată vreamă.

37. Acum, dară, grijiți a face copia acestora și să se deaie lui Ionathan și să se puie în muntele cel sfânt, în loc vestit”.

38. Și văzând Dimitrie împăratul că au tăcut pământul înaintea sa și nimica nu-i stă împotriva, au slobozit toată oastea sa, fieștecarele la locul său, afară de oastea cea streină, carea o au tras din ostroavele limbilor. Și era lui nepriatini toate oastele părinților lui.

39. Iară Trifon era oarecarele despre părțile lui Alixandru mai înainte și au văzut că toată oastea murmura împotriva lui Dimitrie; și s-au dus la Emalhuil harapul, care creștea pre Antiohul, fiul lui Alixandru.

193r 40. Și sta lângă el să-l dea lui și ca să împărățească în locul tătâni-său. Și i-au vestit câte au făcut Dimitrie și nepriati | niile oastelor lui asupra lui, și au rămas acolo zile multe.

41. Și au trimis Ionathan la Dimitrie împăratul să scoață pre cei ce era în coșteiu în Ierusalim și pre cei din cetăți, că oștea asupra lui Israil.

42. Și au trimis Dimitrie la Ionathan, zicând: „Nu numai aceastea voiu face ție și neamului tău, ci cu slavă te voiu împodobi pre tine și neamul tău, când va fi prilej.

43. Acum, dară, bine vei face de vei trimite spre ajutoriu mie bărbați, că s-au dus toată oastea mea”.

44. Și au tremis Ionathan trii mii de bărbați tari la Antiohia; și au venit la împăratul și s-au veselit împăratul întru venirea lor.

45. Și s-au adunat cei din cetate, o sută și doazeci de mii de bărbați, și vrea a ucide pre împăratul.

46. Și au fugit împăratul în polată; și au cuprins cei din cetate căile cetății și au început a oști.

47. Și au chemat împăratul pre jidovi într-ajutoriu și s-au adunat toți împreună la el și s-au râsipit toți prin cetate.

48. Și au ucis în zioa aceea o sută de mii de oameni și au aprins cetatea și au luat jafuri multe în zioa aceea și au izbăvit pre împăratul.

49. Și au văzut cei din cetate că au biruit jidovii cetatea, precum vrea. Și au slăbit cu mîntea sa și au strâgat cătră împăratul cu rugăciuni, zicând:

50. „Dă-ne dreapta și să înceate jidovii a ne bate pre noi și cetatea”.

193v 51. Și au lepădat armele sale și au făcut pace și s-au slăvit jidovii înaintea împăratului și înaintea tuturor celor | ce era într-împărăția lui și s-au vestit prin împărăție. Și s-au întors în Ierusalim având jafuri multe.

52. Și au șezut Dimitrie împăratul în scaunul împărăției sale și au tăcut pământul înaintea lui.

53. Și au mințit toate care au zis și s-au înstreinat de cătră Ionathan și nu i-au răsplătit după facerile de bine, ceale ce-i dedease, și-l năcăja foarte.

54. Iară după aceastea s-au întors Trifon și Antiohul cu el, prunc tânăr, și au împărățit și ș-au pus cununa.

55. Și s-au adunat la el toate oastele care râsipise Dimitrie și au oștit împotriva lui; și au fugit și au întors dosul.

56. Și au luat Trifon fiarale și au dobândit Antiohia.

57. Și au scris Antiohul, tinărul, lui Ionathan, zicând: „Rânduiescu-ți ție preoția și te rânduiesc preste patru cetăți, să fii dintre priiatinii împăratului”.

58. Și i-au trimis lui vase de aur spre slujbă și i-au dat puteare a bea din aur și a fi în urșinic și a avea copce de aur.

59. Și pre Simon, fratele lui, l-au rânduit povățuitoriu de la hotarele Tirului până la marginile Eghiptului.

60. Și au ieșit Ionathan și umbla prin cetățile de peste râu. Și au adunat cătră el toată oastea Sirii într-ajutoriu și au venit la Ascalom și l-au întâmpinat cu cinste din cetate.

61. Și s-au dus de-acolo în Gaza; și s-au închis cei din Gaza, și o au conocit și au aprins ceale dinprejurul cetății și le-au prădat. | |

194r 62. Și s-au rugat gazeanii de Ionathan și le-au dat dreapta și au luat pre fiii lor chizeși și i-au trimis în Ierusalim; și au umblat prin țară până la Damasc.

63. Și au auzit Ionathan că au nelegiut căpeteniile lui Dimitrie în Cadis, care e în Galileea, cu oaste multă, vrând a-l depărta de treaba împărăției,

64. Și i-au întâmpinat, iară pre fratele său, Simon, l-au lăsat prin țară.

65. Și au pus Simon oastea la Vethsura și o bătea zile multe și i-au închis.

66. Și au pofțit de la el dreapta și le-au dat și i-au scos de acolo și au prins cetatea și au pus într-însa pază.

67. Și Ionathan și tabăra lui au pus la apa Ghenesar și, mai înainte de lumină, au mânecat în câmpul Asor.

68. Și, iată, tabăra celor de alt neam îi întâmpina în câmp și-l pândea în munți, iară el i-au întâmpinat dinprotivă.

CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR CAP 11 ȘI 12

69. Iară leșuirile s-au sculat din locurile sale și au lovit războiul.

70. Și au fugit cei ce era despre partea lui Ionathan toți, și nime nu s-au lăsat dintr-înșii, fără Mathatie, fiul Avisalomii, și Iuda, fiul Calfiii, căpeteniia oastei.

71. Și au tăiat Ionathan vejmintele sale și au pus pământ pe capul său și s-au rugat.

72. Și s-au întors Ionathan cătră ei spre războiu și i-au întors spre fugă și i-au bătut.

73. Și au văzut cei ce fugease din partea lui, și s-au întors cătră el și gonea împreună cu el pre toți, până în Cadis la tabăra sa, și au ajuns până acolo. |

74. Și au căzut dintre cei de alt neam în zioa aceea trei mii de bărbați; și s-au întors Ionathan în Ierusalim. 194v

Cap 12

Ionathan cu râmleanii și cu spartiatii legătura înnoiaște. Pre căpeteniile lui Dimitrie carii îl năvălea îi lungeaște. Și bătând pre harapi, rânduiaște a zidi cetățile în Iudeea și ziduri împotriva coșteului în Ierusalim. Ci de la Trifon, care poftea a năvăli în împărăția Antiohului și să făcea a-i fi priiatin, la Ptolomaide cu vicleșug să prinde și toți carii cu el era să ucig.

1. i au văzut Ionathan că ajută vreamea și au ales bărbați și i-au trimis la Roma, a așeza și a înnoi cu ei priiatenie.

2. Și cătră Spartiate și cătră alte locuri au trimis cărți într-aceaeaș formă.

3. Și s-au dus la Roma și au intrat la curte și au zis: „Ionathan, preotul cel mare, și neamul jidovilor ne-au trimis să înnoim priiateniia și soțirea ca dintăiu”.

4. Și le-au dat cărțile cătră dâșii prin locuri, ca să-i povățuiască în pământul Iudei cu pace.

5. Și aceasta e pariaa cărții lor, care au scris Ionathan spartiatilor:

6. „Ionathan, preotul cel mare, și bătrânii neamului și preoții și celaalalt norod jidovesc, spartiatilor, fraților, sănătate!

7. Încă demult era tremise cărțile cătră Onia, preotul cel mare, de la Arie, care împărătea la voi, că sântei frații noștri, precum cuprinde scrisoarea ce e trimisă.

8. Și au cuprins Onie pre omul cel trimis cu | | cinste și au luat scrisorile, în carele să arăta despre soțire și priiatenie. 195r

9. Noi, neavând nici o lipsă de aceastea, având mângăierea sfintelor cărți, care sânt în mânilor noastre,

10. Mai vrut-am a trimite la voi a înnoi frăținătatea și priiateniia, ca nu cumva streini să ne facem de cătră voi, că multe vremi au trecut de când ați trimis la noi.

11. Noi, dară, în toată vreamea fără treacere, în zile de praznic și în cealeaalalte, când trebuie, vă pomenim în jârtvele care aducem și în obiceiuri, precum e slobod și să cuvine a pomeni frații.

12. Veselimu-ne drept aceea pentru slava voastră.

13. Iară pre noi ne-au încungiuat multe supărări și multe războaie și au oștit asupra noastră împărății carii sânt împrejurul nostru.

14. Și n-am vrut a vă îngreoaia, nici pre ceiaalalți soți și priiatinii noștri într-aceaste războaie,

15. Că am avut din ceriu ajutoriu și ne-am izbăvit noi și s-au smerit nepriiatinii noștri.

16. Ales-am, dară, pre Numenie, fiul Antiohului, și pre Antipatru, fiul Iazonului, și i-am trimis cătră râmleani a înnoi cu dâșii priiateniia și soțirea cea dintăiu.

17. Și le-am poruncit ca să vie și pre la voi și să vă strânștască și să vă dea cărțile noastre despre înnoirea frăținătății noastre.

18. Și acum bine veș face răspunzându-ne la aceastea”.

19. Și aceasta e scrisoarea ce trimisease lui Onie:

20. „Arie, împăratul spartiatenilor, lui Onie, preotului celui mare, sănătate!

21. Aflatu-s-au în scrisoare despre spartia | teni și despre jidovi că sânt frați și că sânt din neamul lui Avraam. 195v

22. Și acum, de când am cunoscut aceastea, bine faceți că ne scrieți pentru pacea voastră.

23. Ci și noi v-am scris înapoi. Dobitoacele noastre și moșiile noastre sânt a voastre, și a voastre, a noastre. Poruncit-am drept aceea aceastea a vă vesti”.

24. Și au auzit Ionathan că au ieșit căpeteniile lui Dimitrie cu oaste multă, mai multă decât dintăiu, a oști asupra lui.

CAP 12 ȘI 13 CARTEA DINTÂIU A MACAVEILOR

25. Și au ieșit din Ierusalim și i-au întâmpinat în ținutul Amethidei, că nu le dedeasă loc ca să între în ținutul lui.

26. Și au trimis iscoade în tabăra lui și, întorcându-să, au vestit că să gată a veni asupra lui noaptea.

27. Iară deacă au apus soarele, au poruncit Ionathan alor săi să privegheze și să fie în arme gata la războiu toată noaptea; și au pus păzitori împrejurul taberii.

28. Și au auzit protivnicii că-i gata Ionathan cu ai săi la războiu și s-au temut și s-au înfricoșat întru inima sa și au aprins focuri în tabăra sa.

29. Iară Ionathan și cei ce era cu el n-au cunoscut până dimineața; și vedea luminări arzând.

30. Și i-au gonit Ionathan și nu i-au apucat, că au trecut râul Eleutherul.

31. Și s-au abătut Ionathan cătră harapi, carii să chema zavadei, și i-au lovit și au luat jafurile lor.

32. Și au prins și au venit în Damasc și străbătea tot ținutul acela.

196r 33. Iară Simon au ieșit și au venit până la Ascalon și la cetățile de-aproape; și || s-au abătut spre Ioppem și o au aprins,

34. (Că au auzit cum că ar vrea a da coșteiuл părților lui Dimitrie), și-au pus acolo păzitori să o păzască.

35. Și s-au întors Ionathan și au chemat bătrânii norodului și au gândit cu ei a zidi coșteaie în Iudeia,

36. Și a zidi ziduri în Ierusalim și a rădica nălțime mare între coșteiu și între cetate, ca să se usibească de cetate, să fie sânguratecă, și nici să cumpere, nici să vânză.

37. Și s-au adunat să zidească cetatea; și au căzut zidul care era peste răpegiune, de cătră răsăritul soarelui, și l-au dires, cel ce să cheamă Cafetetha.

38. Și Simon au zidit Adiada în Sefela și o au întărit și i-au pus porți și încuieturi.

39. Și deacă au gândit Trifon a împărăți în Asia și a lua cununa și a-ș întinde mâna spre împăratul Antiohului,

40. Temându-să ca nu doară să nu-l lase Ionathan, ci să oștească împotriva lui, căuta a-l prinde și a-l ucide. Și, sculându-să, s-au dus în Vethsan.

41. Și au ieșit Ionathan spre întâmpinarea lui cu patruzeci de mii de bărbați aleși spre războiu și au venit în Vethsan.

42. Și au văzut Trifon că au venit Ionathan cu oaste multă; să-și întinză asupra lui mânilor s-au temut.

43. Și l-au cuprins cu cinste și l-au lăudat tuturor priiatinilor săi și i-au dat daruri; și au poruncit oastei sale să asculte de el ca de sâne.

44. Și au zis lui Ionathan: „La ce ai năcăjit tot norodul, nefiind războiu între noi?”

196v 45. Și acum slobozi-i la casele sale și-ți a | leage puținii bărbați carii să fie cu tine și vino cu mine în Ptolomaide, și o voiu da ție, și cealeaalte coșteiuri și oastea și pre toți ispravnicii trebilor și, întorcându-mă, mă voiu duce, că pentru aceea am venit”.

46. Și i-au crezut și au făcut precum au zis; și au slobozit oastea și s-au dus în pământul Iudei.

47. Și au ținut cu sâne trei mii de bărbați, dintre carii au trimis în Galileia doao mii, iară o mie au venit cu el.

48. Iară cât au intrat în Ptolomaide Ionathan, au închis porțile cetății ptolomaidenii și l-au apucat pre el și pre toți carii intrase cu el; cu sabiia i-au omorât.

49. Și au trimis Trifon oaste și călaraș în Galileia și la câmpul mare, să piarză pre toate soțiile lui Ionathan.

50. Iară ei, cât au cunoscut că s-au prins Ionathan și au perit și toți carii cu el era, s-au îndemnat pre sâneși și au ieșit gata la războiu.

51. Și, văzând cei ce-i gonea cum că pentru suflet le iaste lor lucrul, s-au întors.

52. Iară ei au venit toți cu pace la pământul Iudei și au plâns pre Ionathan și pre cei ce cu el fusease foarte și i-au jelit Israil cu jale mare.

53. Și au căutat toate neamurile care era împrejurul lor a-i zdrobi, că au zis:

54. „Nu au căpetenie și ajutoriu; acum, dară, să-i batem și să luăm dintre oameni pomenirea lor”.

Cap 13

197r *Simon, luând pentru frate-său, Ionathan, căpeteniia, trimite bani de la Trifon ceruți, și pre fiii lui Ionathan, spre răscumpărarea lui. Iară Tri | fon, luând banii, pre tatăl îl ucide cu fiii. Carii*

îngropându-să și plângându-să, Simon rădică părinților și fraților mărit mormânt în Modin. Iară Trifon, ucigând pre Antiohul, năvălește întru împărăția lui. Și Simon, dobândind de la împăratul Dimitrie cărți de legătură și de scutiță, au bătut Gazara, și coșteul Ierusalimului îl dobândește. Pentru carea veseli fac prăznuire, carea și în toți anii a să prăznuie la jidovi să poruncească.

- 1 i au auzit Simeon că au adunat Trifon oaste multă, să vie în pământul Iudei să zdrobească.
- 2 Văzând că în cutremur e norodul și în frică, s-au suit în Ierusalim și au adunat norodul.
3. Și îndemnându-i au zis: „Voi știți câte eu și frații miei și casa tătâni-mieu am făcut pentru legi și pentru ceale sfinte, războaie, și ce strâmturi am văzut.
4. Pentru aceastea au perit toți frații miei pentru Israil și am rămas eu sângur.
5. Și acum nu mi să întâmple a îngădui sufletului meu în toată vremea cea de năcaz, că nu sânt mai bun decât frații miei.
6. Izbândi-voiu drept aceea neamul meu și ceale sfinte și născuții noștri și muierile, că s-au adunat toate neamurile a ne zdrobi pentru neprieteniia”.
7. Și s-au aprins duhul norodului împreună, cât au auzit cuvintele aceastea.
8. Și au răspuns cu glas mare, zicând: „Tu ești povățuitorul nostru în locul Iudei și a lui Ionathan, fratelui tău.
9. Bate războiul nostru și toate care vei zice noao vom face”.
10. Și, adunând pre toți bărbații ostași, au sânguit a sfârși toate zidurile Ieru|salimului 197v și l-au întărit prinprejur.
11. Și au trimis pre Ionathan, fiiul Avisalomii, și cu el oaste noao în Ioppen și, lepădând pre cei dintr-însa, au rămas acolo el.
12. Și au pornit Trifon de la Ptolomaide cu oaste multă, să vie în pământul Iudei, și Ionathan cu el de pază.
13. Iară Simon au pus la Addus, în prejma feații câmpului.
14. Și cât au cunoscut Trifon că s-au sculat Simon în locul frăține-său, Ionathan, și cum că vrea a lovi cu el războiu, au trimis cătră el soli,
15. Zicând: „Pentru argintul cu care era datoriu fratele tău, Ionathan, din veniturile împăratului, pentru trebile care au avut, l-am prins.
16. Și acum trimite argintul, o sută de talanți, și doi fii ai lui chizeși, ca, slobozându-să, să nu fugă de cătră noi, și-l vom slobozi”.
17. Și au cunoscut Simon că cu vicleșug grăiaște cu sine, însă tot au poruncit a-i da argintul și pruncii, ca să nu-și ia mare urăciune de cătră norodul lui Israil, zicând:
18. „Pentru că nu i-au trimis argintul și pruncii, pentru aceea au perit”.
19. Și au tremis pruncii și o sută de talanți; și au mințit și n-au slobozit pre Ionathan.
20. Și după aceastea au venit Trifon în țânut, ca să-l zdrobească; și au încungiurat prin calea carea duce la Ador. Și Simon și tabăra lui umbla în tot locul unde să ducea.
21. Iară cei din coșteiu au trimis cătră Trifon soli, să grăbească a veni prin pustie și să le trimită hrană.
22. Și au gătit Trifon toată călărimea ca să vie într-acea noapte, și era zăpadă multă || foarte și n-au venit în Galaaditide. 198r
23. Și, apropiindu-să de Vascaman, au ucis pre Ionathan și fiii lui acolo.
24. Și s-au întors Trifon și s-au dus la pământul său.
25. Și au trimis Simon și au luat oasele lui Ionathan, frăține-său, și le-au îngropat în Modin, cetatea părinților lui.
26. Și l-au plâns tot Israilul cu plângere mare și l-au jelit zile multe.
27. Și au zidit Simon preste mormântul tătâni-său și a fraților săi zidire naltă la vedeaere, cu piatră poleită dinnapoi și dinnainte.
28. Și au așezat șeapte stâlpi, unul în prejma alțiia, tatălui și maicii și patru fraților.
29. Și acestora le-au pus împrejur stâlpuri mari, și preste stâlpi arme, spre pomenirea veacinică; și lângă arme, corăbii cioplite, carele să să vază de la toți corăbierii pre mare.
30. Acesta e mormântul, care au făcut în Modin până în zioa aceasta.
31. Iară Trifon, călătorind cu Antiohul, împăratul cel tânăr, cu vicleșug l-au ucis.
32. Și au împărățit în locul lui și ș-au pus cununa Asiei și au făcut rană mare pre pământ.
33. Și au zidit Simon coșteiele Iudei, întărindu-le cu turnuri înalte și cu ziduri mari și cu porți și cu încuietori și au pus hrană în coșteie.

CAP 13 ȘI 14 CARTEA DINTÂIU A MACAVEILOR

- 198v 34. Și au ales Simon bărbați și au trimis la Dimitrie împăratul să facă slobozire țărâi, că faptele lui Trifon toate, prin | răpire, au fost lucrate.
35. Și Dimitrie împăratul, la cuvintele acestea, i-au răspuns și au scris carte ca aceasta:
36. „Împăratul Dimitrie, lui Simon, preotului celui mare și priiatinului împăraților, și bătrânilor și neamului jidovilor, sănătate!
37. Cununa cea de aur și vahim, care ați trimis, am cuprins. Și gata sântem a face cu voi pace mare și a scrii ispravnicilor celor împărătești să vă sloboază oricare v-am îngăduit.
38. Că oricare am rânduit voao sânt cunoscute, coșteiele care ați zidit ale voastre fie.
39. Și iertăm toate ceale neștiute și păcatele până în zioa de astăzi, și cununa cu carea erați deatori; și orice altă era dăjdutori în Ierusalim de-acum să nu fie dăjdutoriu.
40. Și de sânt dintre voi cariva vreadnici a să scrii între-ai noștri, să se scrie și fie între noi pace!”
41. În anul o sută șeptezeci s-au luat jugul limbilor din Israil.
42. Și au început norodul lui Israil a scrii în tăbli și între faptele ceale de obște, în anul dintâi supt Simon, preotul cel mare, povățuitoriul cel mare și căpeteniia jidovilor.
43. În zilele acealea au pus Simon la Gaza și o au încunjurat cu tabăra și au făcut grămădiri și le-au pus spre cetate și au lovit un turn și o au apucat.
44. Și rupsease cei din grămădire în cetate; și s-au făcut cutremur mare în cetate.
- 199r 45. Și s-au suit cei din cetate cu muierile și cu pruncii preste zid, cu hainele tăiate, și au strâgat cu glas mare, pof | tind de la Simon a le da dreaptele.
46. Și au zis: „Să nu ne răsplătești noao după răotățile noastre, ci după milele tale”.
47. Și plecându-să Simon, nu i-au tăiat, însă din cetate i-au scos și au curățit casa în carea fusease bozii, și atunci au intrat într-însa cu cântări, binecuvântând pre Domnul.
48. Și, curățând dintr-însa toată necurăția, au așezat într-însa oameni carii să facă leagea și o au întărit și ș-au făcut lăcașe.
49. Iară cei din coșteiu Ierusalimului să oprea a ieși și a intra prin țară și a cumpăra și a vinde, și au flămânzit foarte, și mulți dintr-înșii au perit de foame.
50. Și au strâgat cătră Simon să priimească dreaptele și le-au dat; și i-au lepădat de acolo și au curățit coșteiu de spurcăciuni.
51. Și au intrat într-însul în zioa doaozeci și triia a lunii a doaoa, în anul o sută șeptezeci și unul, cu laudă și cu stâlpări de finic și cu chiniri și cu chinvale și psaltiri și cu versuri și cântece, că s-au zdrobit mare nepriiatin din Israil.
52. Și au așezat să prăznuiască în toți anii zilele acestea cu veselie.
53. Și au întărit muntele bisearcii care era în prejma coșteiuului și au lăcuit acolo el și cei ce cu el era.
54. Și au văzut Simon pre Ioan, fiul său, că e bărbat tare de războiu și l-au pus povățuitori puterilor tuturor. Și au lăcuit în Gazara.

Cap 14 |

- 199v *Dimitrie, biruit fiind și prins de voievodul lui Arsachis, Simon cu norodul său în mare pace să veselească, cătră carele s-au trimis scrisori despre înnoirea legăturii de la spartiati și de la râmleani, cu mare lauda lui Simon, care le trimisease râmleanilor o pavăză de aur de o mie de mna.*

1. n anul o sută șeptezeci și doi au adunat împăratul Dimitrie oastea sa și s-au dus în Midia a-și trage ajutori, să bată pre Trifon.
2. Și au auzit Arsachis, împăratul Persiiei și al Medii, că au intrat Dimitrie în hotarele sale și au trimis pre unul dintre căpeteniile sale, să-l prinză viu și să-l ducă la sine.
3. Și s-au dus și au lovit tabăra lui Dimitrie; și l-au prins și l-au dus la Arsachis și l-au pus în pază.
4. Și au tăcut pământul Iudei în toate zilele lui Simon și au căutat ceale bune neamului său. Și le-au plăcut lor putearea lui și slava lui întru toate zilele.
5. Și cu toată slava sa au luat Ioppem, spre liman, și au făcut intrare la ostroavele mării.
6. Și au lățit hotarele neamului său și au dobândit țara.
7. Și au adunat robie multă și au stăpânit Gazara și Vethsura și coșteiu; și au curățit necurățiile dintr-însul și nu era cine să-i steaie împotrivă.
8. Și fieștecarele își chivernisea pământul său cu pace, și pământul Iudei își da rodurile sale și pomii câmpului, rodul său.

9. Bătrânii în ulițe ședea toți și de || ceale bune ale țărâi să sfătuia, și cei tineri să îmbrăca 200r
cu slavă și cu vejmintele de războiu.

10. Și cetăților le da hrană și le rânduia să fie vase de tărie, până când s-au vestit numele slavii lui până la marginile pământului.

11. Făcut-au pace pre pământ și au veselit Israil cu veselie mare.

12. Și au șezut fieștecarele supt vița sa și supt zmochinul său; și nu era cine să-i înfricoșaze.

13. Încetat-au cel ce tăbărea asupra lor de pre pământ; împărații s-au zdrobit în zilele acealea.

14. Și au întărit pre toți smeriții norodului său, și leagea o au cercat și au șters toată strâmbătatea și răotatea.

15. Ceale sfinte le-au slăvit și au înmulțit vasele celor sfinte.

16. Și s-au auzit la Roma că au murit Ionathan, și până la Spartiate. Și s-au întristat foarte.

17. Iară cât au auzit că Simon, fratele lui, s-au făcut preot mare în locul lui, și el biruiaște toată țara și cetățile într-însa,

18. Au scris cătră el în table de aramă, să înnoiască priiateniile și soțirea carea făcuse cu Iuda și cu Ionathan, frații lui.

19. Și s-au cetit înaintea bisearicii în Ierusalim. Și aceasta e pariaa cărților carea ne-au tremis spartianii:

20. „Căpeteniile și cetățile spartianilor, lui Simon, preotului celui mare, și bătrânilor și preoților, și celuiaalalt norodului jidovesc, fraților, sănătate!

21. Solii cei trimiși cătră norodul nostru ne-au vestit despre slava voastră și despre cinstea și veselii și ne-au bucurat întru întrarea lor. |

22. Și am scris ceale ce era zise de ei în așezământurile norodului, așa: Numenie al 200v
Antiohului și Antipatru, fiiul Iasonii, solii jidovilor, au venit la noi, înnoind cu noi priiateniia cea dintâi.

23. Și au plăcut norodului a priimi pre acei bărbați cu slavă și a pune pariaa cuvintelor în ceale usebite cărțile norodului, să fie spre pomenire norodului spartienilor. Iară paria acestora o am scris lui Simon, preotului celui mare”.

24. Iară după aceastea au trimis Simon pre Numenie la Roma, având o pavază de aur mare, de măsură o mie de mna a așeza cu ei soțire. Iară deacă au auzit norodul râmlenesc

25. Cuvintele aceastea, au zis: „Ce mulțămită vom răsplăti lui Simon și fiilor lui?

26. Că au întors însuși frații săi și au bătut pre nepriiatinii lui Israil de cătră dânșii și i-au așezat slobozenia”. Și o au scris în tăbli de aramă și o au pus în stâlpi în Muntele Sionului.

27. Și aceasta e pariaa scrisorii: „În zioa lunii Elul a optsprăzeacea, în anul o sută șaptezeci și doi, în anul al treile supt Simon, marele preot în Asaramil,

28. În marea adunarea preoților și a norodului și a căpeteniilor neamului și a bătrânilor țărâi, cunoscute s-au făcut aceastea, că adease s-au făcut războaie în țara noastră.

29. Iară Simon, fiiul lui Mathathie, din fiii lui Iariv, și frații lui s-au dat pre sine primejdiii și au stat împotriva vrăjmașilor neamului său, ca să steaie ceale sfinte ale || lor și leagea. 201r
Și cu slavă mare au proslăvit neamul său.

30. Și au adunat Ionathan neamul său și li s-au făcut preot mare și s-au adaos cătră norodul său.

31. Și au vrut nepriiatinii lor a călca și a răsipi țara lor, și a-și întinde mâinile spre sfintele lor.

32. Atunci au stătut împotriva Simon și au oștit pentru neamul său și au cheltuit bani mulți și au întrarmat pre bărbații puterii neamului său și le-au dat leafă.

33. Și au întărit cetățile Iudei și Vethsura, carea era în marginea Iudei, unde era armele vrăjmașilor, ceale de aur. Și au pus acolo pază, bărbați jidovi.

34. Și Ioppem o au întărit, carea era la mare, și Gazara, carea iaste în marginile Azotului, în carea vrăjmașii mainte lăcuia, și au așezat acolo jidovi. Și orice era vreadnic spre înfrânarea lor, au pus într-înșii.

35. Și au văzut norodul purtarea lui Simon și slava ce gândea a face neamului său și l-au pus loruși povățuitoriu și căpeteniia preoților, pentru că el făcuse aceastea toate și dreptatea și credința carea au ținut neamului său și au căutat în tot chipul a înălța pre norodul său.

36. Și în zilele lui s-au sporit în mâinile lui, ca să se ștargă limbile din țara lor și cei ce era în cetatea lui David, în Ierusalim, în coșteiu, din care purcedea și spurca toate care sânt împrejurul celor sfinte și aducea rană mare curățeniii. |

37. Și au așezat într-însul bărbați jidovi spre apărarea țărâi și a cetății și au înălțat zidurile 201v
Ierusalimului.

38. Și împăratul Dimitrie i-au așezat marea preoție.

CAP 14 ȘI 15 CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR

39. După acestea l-au făcut priiatinul său și l-au slăvit cu slavă mare,
40. Că au auzit cum că s-au numit jidovii de la râmleani priiatini și soți și frați și cum
că au priimit pre solii lui Simon cu slavă,
41. Și pentru că jidovii și preoții lor au voit să le fie povățuitoriu și preot mare în veac,
până când să va scula proroc credincios.
42. Și să fie preste ei povățuitoriu și grije să-i fie pentru ceale sfinte și să rânduiască
ispravnici preste lucrurile lor și preste țară și preste arme și preste cetăți.
43. Și grije să-i fie de ceale sfinte și să se auză de la toți și să se scrie cu numele lui toate
scrisorile în țară și să se îmbrace cu urșinic și cu aur.
44. Și să nu fie slobod cuiva dintre norod și dintre preoți zădamic a face ceva dintr-acestea
și a zice împotivă celor ce să zic de la el au a chema adunare în țară fără el și a să îmbrăca
cu urșinic și a purta copce de aur.
45. Iară cine va face afară de acestea au deșartă va face ceva dintr-acestea vinovat va fi”.
46. Și au plăcut a tot norodul a așeza pre Simon și a face după cuvintele acestea.
47. Și au priimit Simon și i-au plăcut a sluji cu marea preoție și a fi povățuitoriu și
căpetenie neamului jidovesc și preoților și să fie preste toți.
48. Și scrisoarea aceasta au zis să se puie în table de aramă și în zăbrealele celor sfinte,
202r în || loc ales.
49. Iară paria lor să se puie în vistierie, ca să le aibă Simon și fiii lui.

Cap 15

*Antiohul, fiul lui Dimitrie, cărți de priiatenie trimite la Simon. Râmleanii pre jidovi cu sâneș
împreunați a fi investesc și altor limbi. Antiohul, gonind pre Trifon, cel de la Simon trimis
ajutoriu îl leapădă și trimite la el pre Athenovie, carele multe ca niște datorii să le poftească.
Și luund răspunsul lui Simon, rânduiaște împotiva lui pre Chendeveiu povățuitoriu
oastei, iară el pre Trifon goneaște.*

1. i au trimis împăratul Antiohul, fiul lui Dimitrie, cărți din ostroavele mării lui
Simon, preotului și căpeteniei jidovilor, și a tot neamului.
2. Și era având acest modru: „Împăratul Antiohul, lui Simon marelui preot și
neamului jidovilor, sănătate!
3. Pentru că, adecă, ciuমাși au apucat împărăția părinților noștri, iară vreau a izbândi
împărăția și a o întoarce precum era mai nainte, și aleasă am făcut mulțime de oaste și
am făcut corăbii de războiu.
4. Iară vreau a treace întâi prin țară, să mă izbândesc asupra celor ce au străcat țara
noastră și carii au pustiit cetăți multe întru împărăția mea.
5. Acum, dară, așază ție toate făgăduințele care ț-au îngăduit mai înainte de mine toți
împărații și cealeaalte daruri ț-au făgăduit. |
202v 6. Și-ți îngăduiesc a bate bani supt numele tău în țara ta.
7. Iară Ierusalimul sfânt să fie și slobod; și toate armele ce s-au făcut și coșteiele carele
ai rădicat, carele biruiești, rămâie ție.
8. Și toată datoriia împăratului și care sânt viitoare împăratului, de acum și preste toată
vreamea, să îngăduiesc ție.
9. Iară, deacă vom dobândi împărăția noastră, te vom slăvi pre tine și neamul tău și
bisearica cu slavă mare, așa ca să se vestească slava voastră preste tot pământul”.
10. În anul o sută șeaptezeci și patru au ieșit Antiohul la pământul părinților săi și s-au
adunat cătră el toate oastele, așa cât puțâni rămași era cu Trifon.
11. Și l-au gonit împăratul Antiohul și au venit în Doram, fugind pre mare.
12. Că știia cum că s-au adunat realele asupra lui și l-au părăsit oastea.
13. Și s-au pus Antiohul asupra Dorei cu o sută și doaozeci de mii de bărbați ostași și
cu o sută de mii călărași.
14. Și au încungiurat cetatea, și corăbiile din mare s-au apropiat și asupra cetatea de
pre pământ și de pre mare, și pre nime nu lăsa a intra sau a ieși.
15. Și au venit Numenie și cei ce cu el fusease din cetatea Râmului, având cărți împăraților
și țărâlor scrise, în carele să cuprindea acestea:
203r 16. „Luchie, sfeatnicul râmleanilor, lui Ptolomei împăratului, sănătate!
17. Solii jidovilor au venit la noi, priiatinii noștri, înnoind cea dintâi priiatinie || și soțire,
trimiși de la Simon, căpeteniia preoților, și de la norodul jidovilor.

CARTEA DINTĂIU A MACAVEILOR CAP 15 ȘI 16

18. Și au adus și o pavăză de aur de o mie de mna.

19. Plăcut-au, drept aceea, noao a scrii împăraților și țărâlor, ca să nu le facă rău, nici să oștască asupra lor și asupra cetăților lor și a țărâlor lor și să nu deaie ajutoriu celor ce vor oști asupra lor.

20. Și s-au văzut noao a priimi de la ei pavăza.

21. Deci oricarii ciumași au fugit din țara lor cătră voi, dați-i lui Simon, căpeteniia preoților, să izbândească asupra lor după leagea sa”.

22. Aceastea și scrise sânt lui Dimitrie împăratului și lui Attalo și lui Ariarathi și lui Arsachi,

23. Și cătră toate țărâle, și lui Lamsac și spartienilor și la Delum și Mindum și la Sichione și la Caria și la Samum și la Pamfiliia și la Lichiia și la Alicarnasul și la Coo și la Siden și la Aradon și la Rod și la Faselide și Gortina și la Gnidum și Chipru și la Chirene.

24. Iară paria lor o au scris lui Simon, căpeteniia preoților, și norodului jidovesc.

25. Iară Antiohul împăratul au pus tabăra spre Dora a doao oară, clătindu-i de pururea mâna și grămăziri făcând; și au închis pre Trifon să nu porcează.

26. Și au trimis la el Simon doao mii de bărbați, aleși spre ajutoriu, și argint și aur și vase multe.

27. Și n-au vrut a le priimi, ci le-au rupt toate care legase cu el mai nainte și s-au înstreinat de cătră el. |

28. Și au tremis cătră el pre Athenovie, unul din priiatinii săi, să vorbească cu el, zicând: 203v
„Voi țineți Ioppem și Gazara și coșteiul din Ierusalim, cetățile împărăției mele.

29. Hotarele lor le-ați pustiit și ați făcut rană mare pre pământ și ați stăpânit prin multe locuri întru împărăția mea.

30. Acum, dară, dați cetățile care le-ați apucat și dăjdile locurilor în care ați domnit afară de hotarele Iudei.

31. Iară de nu, dați pentru eale cinci sute de talanți de argint, și pentru răsipirea ce ați făcut și pentru dajda cetăților alte cinci sute de talanți, iară de nu, vom veni și vă vom bate”.

32. Și au venit Athenovie, priiatinul împăratului, în Ierusalim și au văzut slava lui Simon și strălucirea în aur și în argint și gătire mare și s-au buiguit. Și i-au spus cuvintele împăratului.

33. Și i-au răspuns Simon și i-au zis: „Nici am luat pământ strein, nici ceale streine ținem, ci moștenirea părinților noștri, carea cu nedreptul de la nepriiatinii noștri câtăva vreme s-au biruit.

34. Iară noi, vreme având, izbândim moștenirea părinților noștri.

35. Că despre loppe și Gazara, care ponosluiești, ei făcea în norod rană mare și în țara noastră. Acestora dăm talanți o sută”. Și nu i-au răspuns Athenovie cuvânt.

36. Iară întorcându-să cu mânie cătră împăratul, i-au spus cuvintele aceastea și slava lui Simon și toate care au văzut. Și s-au mâniat împăratul cu mânie mare.

37. Iară Trifon au fugit cu corabiia în Orthosiada. ||

38. Și au rânduit împăratul pre Chindeveul voievod pre mare, și oastea pedestrașilor 204r
și a călărașilor o au dat lui.

39. Și i-au poruncit a porni tabăra spre fața Iudei și i-au poruncit să zidească Ghedorea și să astupe porțile cetății și să bată norodul. Iară împăratul gonea pre Trifon.

40. Și au ajuns Chindeveul la Iamniia și au început a întărâta gloata și a călca Iudeia și a robi norodul și a-l ucide și a zidi Ghedorea.

41. Și au așezat acolo călărași și oastea, ca ieșind să umble prin calea Iudei, precum i-au rânduit lui împăratul.

Cap 16

Simon, bătrân, trimite oastea sa cu fiii săi, Iuda și Ioan, asupra lui Chindeveu, pre carele biruindu-l, Ptolomeiu, ginerele lui Simon, de pofta stăpânirii aprins, cuprinzând cu uspățu pre socru-său și fiii lui, Mathathie și Iuda, cu vicleșug îi omoară, ca așa să apuce țărâle Iudei. Iară solii carii trimisease la Ioan ca și pre el cu vicleșug să-l omoară, s-au ucis de la el; și Ioan tătâni-său în marea preoție au fost următoriu.

1. i s-au suit Ioan din Gazara și au vestit lui Simon, tătâni-său, ceale ce au făcut Chindeveul în norodul lor.

2. Și au chemat Simon pre doi fiii mai bătrâni, pre Iuda și pre Ioan, și le-au zis: „Eu și frații miei și casa tătâni-mieu am bătut pre vrăjmașii lui Israil de la tinereate până într-această zi și s-au sporit în mâinile noastre a izbăvi pre Israil de oarecâteva ori.

- 204v 3. Iară acum am îmbătrânit, ci fiți în locul meu și al fraților miei și, ieșind, bateți pentru neamul nostru, iară ajutoriul din ceriu cu voi va fi”.
4. Și au ales din țară doaozeci de mii de bărbați, ostași și călărași, și au purces cătră Chendeveu și au dormit în Modin.
5. Și s-au sculat dimineața și s-au dus la câmp. Și, iată, oaste multă, întru întâmpinarea lor, de pedestrași și de călărași, și râu reapede era în mijlocul lor.
6. Și au pornit tabăra asupra feații lor însuși și norodul lui, și au văzut pre norod tremurând a înota preste râu și au înotat el întâi; și l-au văzut bărbații și au trecut după el.
7. Și au împărțit norodul și călărașii în mijlocul pedestrașilor. Și era călărimea protivnicilor multă foarte.
8. Și au strâgat cu sfintele trâmbițe și în fugă s-au întors Chendeveul și tabăra lui și au căzut dintre ei mulți răniți. Iară ceialalți au fugit în coșteiu.
9. Atunci s-au rănit Iuda, fratele lui Ioan, iară Ioan i-au gonit până ce au sosit la Chedron, carea o au zidit.
10. Și au fugit până la turnurile care era în câmpurile Azotului și le-au aprins cu foc. Și au căzut dintr-înșii doao mii de bărbat și s-au întors în Iudeea în pace.
11. Și Ptolomeiu, fiul lui Avovi, era rânduit voievod în câmpul Ierihonului și avea argint și aur mult,
12. Că era jinere marelui preot.
- 205r 13. Și s-au înălțat inima lui și vrea a cu|prinde țara; și cugeta rău asupra lui Simon și a fiilor lui, să-i ștargă.
14. Iară Simon, umblând prin cetățile care era în ținutul Iudei și grije având de eale, s-au pogorât în Ierihon, el și Mathathie, fiul lui, și Iuda, în anul o sută șeptezeci și șapte, în luna a unsprăzeacea; aceasta e luna Savath.
15. Și i-au cuprins fiul lui Avovi în coșteiuțul ce să cheamă Doh, cu vicleșug, care l-au zidit. Și le-au făcut uspățu mare și au ascuns acolo niște bărbați.
16. Și deacă s-au îmbătat Simon și fiii lui, s-au sculat Ptolomeiu cu ai săi și au luat armele sale și au intrat la uspățu și l-au ucis pre el și doi fiii lui și pe niște slugi ai lui.
17. Și au făcut înșelare mare în Israil și au răsplătit reale pentru bune.
18. Și au scris aceastea Ptolomeiu și le-au trimis împăratului, să-i trimită oaste de ajutoriu, și-i va da țara și cetățile lor și dăjdile.
19. Și au trimis pre alții în Gazara să ucigă pre Ioan. Și trivunilor au trimis cărți să vie la sâne și le va da argint și aur și daruri.
20. Și pre alții i-au trimis să cuprinză Ierusalimul și muntele bisearicii.
21. Și alergând oricarele mai degrabă, au spus lui Ioan în Gazara că au perit tată-său și frații lui și cum că: „Au trimis a te ucide și pre tine”.
22. Și cât au auzit, foarte s-au spăimântat și au apucat oamenii ce venise să-l piarză și i-au ucis, că au cunoscut cum că-l căuta să-l ucigă. |
- 205v 23. Și cealealalte a cuvintelor lui Ioan și a războaielor lui, și a bunelor puteri cu carele tare s-au purtat, și a zidirii zidurilor care au zidit, și a lucrurilor lui celor făcute,
24. Iată, aceastea scrise sânt în cartea zilelor preoțiii lui, de când s-au făcut căpetenie preoților după tatăl său.

